

Spre lauda Lui

Prefață

„Vorbind între voi cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, lăudând și cântând Domnului în inima voastră, mulțumind totdeauna Celui care este Dumnezeu și Tatăl, pentru toate, în Numele Domnului nostru Isus Hristos.” Efeseni 5:19, 20.

Anunțul din revista Vestitorul Dimineții Milenare din martie-aprilie 2000, de a aduna cântări și poezii care nu sunt publicate în „Cântările Mileniului” s-a finalizat acum sub forma acestei broșuri. Dorim să mulțumim Domnului pentru ajutorul acordat la strângerea, prelucrarea și aranjarea lor.

Sperăm că această lucrare va fi o binecuvântare pentru frați și o aducere aminte de cei dragi.

Editorii

Sighetu Marmăției, 2006

1

1. Peste Marea Galileii,
Trecea Isus cu învățăceii.
Și suindu-Se la munte
Îl urmau popoare multe.
2. Și uitându-se El bine,
Văzând mulțimea cum vine,
Trudiți, flămânzi și însetați
Și de casă-ndepărtați.
3. Zis-a către ucenici:
„Nu aveți pâine aici,
Ca să le dăm de mâncare,
Că sunt flămânzi foarte
tare?”
4. „Nu avem atâta pâine
Ca să hrănim o mulțime.
Fi-va cinci pâini și doi pești,
Cu-astea nu poți să
te-arăți.
5. Fără femei și copii
Sunt aproape la cinci mii.”
Zis-a ca să șadă jos
Și să creadă în Cristos.
6. Atunci pâinea a luat,
Și Tatălui S-a rugat;
Și venind deodată mare,
Din cer, binecuvântare.
7. Minune ce s-a-ntâmplat!
Mulțimea s-a săturat,
Și-au mai rămas fărmituri,
Douăsprezece coșuri.

2

1. Ziua Domnului sosește,
Sionul se pregătește,
Cu haine de Mireasă,
Cu ulei în candelă,
Să-ntâmpine pe Mire
când vine.
2. O, ce clipă fericită,
Când Mireasa e gătită,
În toată podoaba sa,
Ca să înceapă nunta,
Cu Mirele de-mpărat,
adorat.
3. Doamne de când e lumea,
N-a fost nuntă ca asta,
Ca-n sunet de trâmbiță,
Să plutească în slavă
Pe aripi de-nvingători în
veșnicii.
4. La această nuntă mare,
Bucurii netrecătoare,
Oștile cerurilor,
Toate vor cânta în cor,
Iar Mireasa-și va cânta
cântarea sa.
5. Cântare deosebită,
Cum n-a mai fost auzită,
Cântare de salvare,
De mare bucurie,
Ce îngerii nu știu s-o cânte.
6. Sunetul cântărilor,
Umple nunta nunților,

Ca-n sunet de harfe multe,
S-aud corurile sfinte,
Ce-L măresc pe Împărat
ne-ncetat.

3

1. Când privesc la Tine
Doamne,
Și când văd cât sunt de mic,
Inima-mi cântă cântarea,
Despre mândrul paradis.

Cor:

- Doamne cât de mare ești,
Și ce mare-i slava Ta,
Infinită Ți-e puterea,
Fără margini dragostea.
2. Doamne Tu îmi dai putere,
Când sunt slab, neputincios.
Și îmi dai dragoste mare
Pentru cei ce mă urăsc.
3. Când mă vei chema la Tine,
Și în fața Ta voi sta,
Glorios voi cânta, Doamne,
Stând mereu la dreapta Ta.

4

1. 'Naintea noastră o pereche
stă,
Pe care o-mbrățișăm cu
dragoste.
Mire, mireasă făcând
legământ,
Iubirea sfântă-n inimă
având.

Cor:

Tu ai dat Doamne căsătoria,
Feriți prin Tine vor fi numai.
Doamne Ție ne rugăm acum,
Dă-le lor binecuvântarea Ta.

2. Perechea aceasta pășește
pe un drum,
Condu-i Tu, Doamne, spre
scopul cel bun,
Ca să alege nedespărțiți,
Prin Tine să fie-n veci
fericiți.

3. Dă Doamne harul acestor
iubiți,
Să fie credincioși până-n
sfârșit,
Înrău, în bine-n orice ispită
Să aibă un cuget, un simț
și-o inimă.

5

1. Adânc doresc ca să-mplinesc
Doamne, sfântă voia Ta,
Sublimul glas în orice ceas
Ajută-mă a-l asculta.
2. Mai silitori și roditori
În lucrul Tău să fim mereu,
Înălțând cu drag frumosul
steag,
Ne-mpiedicați de nici un rău.
3. Ca la sfârșit mai fericiți
Toți să-i putem cânta,
Când Tu, măreț, a noastre
vieți
Cu har le vei încununa.

6

1. Aș vrea Isuse scump să fiu
cu Tine
În pribegia mea pe-acest
pământ.
De atâtea ori când grea
ispită vine
S-o biruiesc prin sfântul
Tău Cuvânt.

Cor:

- Aș vrea Isuse, scumpa Ta
comoară
De mângâieri pe veci să-mi
dăruiești,
Aș vrea ca-n mine tot ce-i
vechi să moară
Iar Tu să faci din mine ce
voiești.
2. Aș vrea Isuse, scumpa Ta
viață
Să se-oglindească, pururi
într-a mea
Și să dispară toți norii și
ceața,
Ce-mpiedică să-Ți văd
mărirea Ta.
3. Și câte n-aș mai vrea
scumpe Isuse,
În pribegia mea pe-acest
pământ,
Dorințele ce îmi rămân
nespuse,
Să le-implinesc prin sfântul
Tău Cuvânt.

7

1. „Pân-la câte ori Isuse
Pot eu oare a ierta?
Spune-mi mie, Doamne
sfinte
Când Te-oi întreba.
2. Pân' la câte ori Isuse
Să iert pe fratele meu?
Pân' la șapte ori Isuse
Trebuie să-l iert eu?”
3. „Eu îți zic ție: nu șapte.”
I-a răspuns Isus duios:
„Ci de șaptezeci ori șapte
Pe orice păcătos.”
4. Dacă vrei și tu ca Tatăl
Să îți ierte ce-ai greșit,
Iartă deci și tu amice,
Pe cel ce te-a asuprit.
5. Căci Isus plăti pe cruce,
El îți iartă greșul tău,
Iartă deci și tu amice,
Pe aproapele tău.

8

1. Sunt ostaș al lui Cristos,
Și eu cânt pe cale.
Nu mi-e frică de nimic,
De Isus eu sunt scutit,
Domnul stă la dreapta mea
Și eu cânt pe cale.
2. Am plecat voios spre cer,
Și eu cânt pe cale.
Spre orașul luminat,

Îmbrăcat cu diamant,
Spre noul Ierusalim,
Și eu cânt pe cale.

3. Calea-i grea prin suferințe,
Și eu cânt pe cale.
Suferința-i partea mea,
Până Domnul m-a chema,
Ca să-mi deie coroana,
Și eu cânt pe cale.
4. Dacă calea voi sfârși,
Voi lăuda pe Domnul.
Domnu-n față ne va sta,
La toți viață ne va da,
Și va șterge lacrima,
Voi lăuda pe Domnul.

9

1. Într-o zi-nsoțit de trei
Dintre ucenicii Săi,
Pe un munte-nalt Isus
Spre a se ruga S-a dus.
2. Și rugându-Se-nfocat,
El la față S-a schimbat,
Și era strălucitoare
Fața, ca frumosul soare.
3. Albă-mbrăcăminte toată,
Ca zăpada de curată.
Ucenicii văd mirați,
Cum coboară doi bărbați.
4. Din-nălțimea aurie
Era Moise și Ilie.
Cu Domnul ei au vorbit,
Până ce s-au despărțit.

5. „Doamne”, Petru glăsuia,
„Cât de bine-i aicea,
În acest loc dacă vrei,
Face-vom colibe trei.

6. Câte una lui Ilie,
Și lui Moise, una Ție.”
Astfel Petru când vorbea
Noru-nvăluitu-i-a.
7. Și din noru-ntunecat
Glas ceresc a răsunat,
Glasul Celui Preamărit:
„Acesta-i Fiul Meu iubit”.
8. Cât în lume vă aflați
Toți de El să ascultați.
Coborând le-a zis pe drum
De vedenia de-acum.

9. „Ucenicii Mei iubiți,
Nimănui să nu vorbiți
Până după moartea Mea
Când din morți voi învia.”
10. Și supuși poruncii Lui,
Ucenicii Domnului
Nu vorbiră nimănui,
Până după moartea Lui.

10

1. Cine-a crezut vestea Lui,
Brațul sfânt al Domnului
În pământ sec a crescut,
Strălucire n-a avut,
Mielul Domnului cel sfânt.
2. Disprețuit, părăsit,
Cu dureri obișnuit,

- Pentru noi a fost zdrobit,
Și de Dumnezeu smerit,
O! Mielul Domnului sfânt.
3. Ale noastre făr'delegi,
Păcatele lumii întregi.
Pe El singur L-au ajuns,
La toți pace ne-a adus,
O! Mielul cel sfânt de sus.
4. Ca oile rățăceam,
Și de drumul nost'țineam,
El luă asupra Lui,
Toată vina omului.
Mielul sfânt al Tatălui.
5. Când a fost greu asuprit,
El cu gura n-a vorbit,
Ca un miel pe care-l duci,
Și ca oaia care-o tunzi.
Mielul sfânt era supus.
6. Cine-a crezut că El e
Cel trimis să mântuie,
Ca să ia asupra Lui,
Păcatul poporului.
Mielul sfânt al Tatălui?
7. A fost aspru apăsător,
Și la moarte judecat,
Mormântul a fost săpat,
La un loc cu cel bogat.
O! Mielul cel blând curat.
8. Mare va fi partea Lui,
Pentru robul Domnului,
Că El în moarte S-a dat
Pentru cei răi S-a rugat.
O! Miel binecuvântat.
9. Rodul muncii va vedea,
Și se va înviora,
Că-i va pune-n calea Lui,
După voia Domnului,
O! Mărire Mielului.
10. Dumnezeu văzu așa,
Prin suferință să-Și dea,
Mielul sfânt viața Lui,
Fericire omului.
O! Mărire Tatălui.

11

1. Te văd Isuse cum e scris,
Cu zâmbetul pe buze pus.
Te văd în gloata de popor
Vestind viață tuturor.
2. Te văd cum vindeca bolnavii,
Și demonii cum îi scoteai,
Când mamele aduceau copii,
Iar Tu îi binecuvântai.
3. Te văd muștrând valurile,
Care apoi se linișteau.
Și cum Te trezeau ucenicii,
Când în primejdie erau.
4. Te văd Isuse în grădină,
Cu fața la pământ plângeai,
Cum lacrimi și sudori
cădeau
Când către Tatăl Tu strigai.
5. Te văd Isuse-n Ghetsimani,
Înconjurat de mulți
dușmani,
De trădător ești sărutat,
Și-n mâinile păgâne dat.

6. Și Te mai văd Isuse drag,
La judecata lui Pilat,
Cum mâinile și le-a spălat,
Căci Te-a găsit nevinovat.
7. Iar afară striga soborul:
Noi vrem la moarte trădă-
torul!
Și iarăși a strigat Pilat,
Eu nu L-am găsit vinovat.
8. Te văd apoi crucificat,
Cu sufletul îndurerat,
Văd corpul Tău însângerat,
Și spinii cum Te-au înțepat.
9. Și Te mai văd Isuse drag,
Cum ai murit și-ai înviat,
Cu nemurire îmbrăcat,
Și-n veci de veciești împărat.

12

După cină a mers Isus
Din oraș spre munte-n sus.
Și într-un loc închis, numit
„Ghetsimani”, s-a oprit.
Fu cuprins de-o tulburare,
Nemaipomenit de mare.
Și-a zis: „întristat e foarte
Sufletu-Mi ca și de moarte,
Stați până Mă voi ruga aici,
Privegheați, dragi ucenici
Cu credință ne-adormită
Pentru a nu cădea-n ispită”.
Și de ei S-a ndepărtat
Câțiva pași, a îngenunchiat
S-a rugat cu foc zicând:
„Tată de vei fi putând

Depărtează de la Mine
Ăst grozav pahar, fă bine.
Însă fie totuși nu
Cum vreau eu, ci cum vrei Tu”.
Din genunchi S-a ridicat
La ai Lui S-a înapoiat.
Îi găsi jos, ațipiți,
Și le zise: „Ce dormiți?
Petre, n-ai puteri în tine
Să veghezi un ceas cu Mine?
Stați în sus și vă rugați,
Somnului să nu vă dați”.
Merge apoi, se roagă iar:
„Dacă nu poți ăst pahar
De la Mine a-l depărta
Fie Tată voia Ta”.
Și la ucenici venind
Îi găsi din nou dormind.
Iar îi scoală, priveghere,
Rugăciune iar le cere.
Și a treia oară dus,
Mai înflăcărat Isus
Se rugă.
De pe fruntea-I arzătoare
Picuri roșii de sudoare
Cum e sângele, curgeau.
Și un înger jos din cer
A venit să-I dea puteri.
Când a venit
La apostoli a grăit:
„Stați de-acum, puteți dormi,
Dat vrăjmașului voi fi,
Clipa este apropiată,
Vânzătorul vine îndată”.
Și pe când vorbi astfel,

Se văzu, venind spre El
Slugi, trimiși de la iudei,
Cărturari și arhirei
Și ostași mulțime mare,
Cu făclii, cu felinare
Și cu săbii ascuțite
Și cu furci în mâini și bâte.
Ūcenicul vânzător,
Iuda-n fruntea tuturor,
Drept venea spre Înviător
Și semn le dăduse lor,
„Pe acela căruia
Un sărut eu Îi voi da
Puneți mâna, e Isus”.
Lângă Domnu-apoi s-a dus:
„Doamne bucură-Te azi”
Și L-a sărutat pe obraz.
Domnu’ înfiorat tresare:
„Iuda, cu o sărutare
Vinzi pe Fiul Omului?”
I-a vorbit acestea lui.
Se-ndreptară spre ostași:
„Voi pe cine căutați?”
„Pe Isus”, ei I-au vorbit.
„Eu sunt.”
Auzind acest cuvânt
S-așternură la pământ.
„Prindeți-L”, le-auzisfrunțașii.
Ridicându-se ostașii,
Pus-au mâna pe Cristos.
Petru sabia a scos,
Spre un slujitor se îndreaptă
Și-i tăie urechea dreaptă.
Malhu, numele-i era,
La un arhireu slujea.

Spre Petru Isus se-ndreaptă:
„Pune sabia în teacă!
Liniștit să fii de tot,
Cei ce sabia o scot,
Toți de sabie-or muri.
Ce crezi, n-aș putea vorbi
Tatălui din cer să-Mi dea
Pentru apărarea Mea
Îngeri mii? Dar astăzi Eu
Datoria Mea-i să-l beau,
Orișicât ar fi de amar
Al durerilor pahar,
Precum Tatăl vrea de sus”,
Cuvântând a zis Isus.
Spre rănit milos pășește,
Ūrechea i-o lecuiește
Caută apoi spre arhirei,
Cărturari și farisei
Și le zice: „Ați ieșit
Ca după un tâlhar cumplit,
Înarmați cu furci și bâte
Și cu săbii ascuțite,
Să Mă prindeți. Nu fusei
Tot pe-aici Eu cu ai Mei?
Prin sinagogi ne-ncetat,
Lumii nu i-am cuvântat?
Niciodată n-ați întins
Mâinile ca să fiu prins,
Pân-acum ce s-a împlinit
Cum profeții au profețit”.

13

1. Moise când era copil,
Mama lui l-a pus pe Nil.
Mama lui până l-a pus,
Trei luni l-a ținut ascuns.

2. Valul îl amenința,
Copilașul tot plângea.
Micul nu știa să spună
Că v-avea toiag în mână.
3. Iar sora copilului
Sta pe malul Nilului,
Să privească cum se duce
Frățiorul ei cel dulce.
4. Din a regelui palat,
Vine fiica de-mpărat
Să facă baie în Nil
Și-l găsi pe acest copil.
5. Atunci fiica de-mpărat,
L-a dus la al său palat.
Sora pruncului cu frică
Se rugă frumos de fiică.
6. Dați-mi voie să mă duc
Să caut doică la prunc.
Cine-i doică la copil?
Cea care l-a pus pe Nil.
7. Patruzeci de ani a stat,
Copilașul la palat.
Fata împăratului
Purta grija pruncului.
8. Doica bine-l alăpta,
Copilul frumos creștea,
I-a pus nume la copil
„Fiul meu găsit pe Nil”.
9. Pe măsură ce creștea
Doica sfaturi îi dădea:
„Moise, Moise dragul meu,
Tu ești copilașul meu.
10. Iată, toată familia,

Aaron, tu și cu Maria,
Voi cu toții sunteți frați,
Robi în Egipt vă aflați.

11. Însă noi cu toți suntem
Din ținutul lui Gosen;
Suntem viță de evreu,
Poporul lui Dumnezeu”.

14

1. Fericit este acela,
Care-n toată viața lui,
Cugetă ziua și noaptea
Doar la legea Domnului.
2. El de cei răi se ferește
Și de toți cei păcătoși,
La sfatul lor nu se duce
Fiindcă-s batjocoritori.
3. Cât de fericit în suflet,
Este un astfel de om;
El se-aseamănă în totul,
Cu un bun și frumos pom.
4. Care la izvorul apei,
Cineva l-a răsădit;
El își dă rodul la vreme,
Și umbră celui trudit.
5. Tot așa necredincioșii
Și acei care fac rău,
Ei își vor lua răsplata
De la bunul Dumnezeu.

15

1. O, patrie dragă cămin
îndepărtat,
Ochii-mi varsă lacrimi de
dor neîncetat

- După tine țară de sus din
veșnicie,
Unde nu-i durere, ci numai
bucurie.
2. Acolo nu-i noapte, sus în
țara Ta,
Acolo se șterge din ochi
lacrima
Acolo e scumpul meu
Mântuitor,
După care-mi arde inima
de dor.
3. Te iubesc Isuse du-mă-n
țara Ta,
Din valea umbrei morții,
din viața asta grea,
Din lumea de păcate și
plină de urgie,
Căci pentru mine nu e nici
o bucurie.
4. Căci pentru mine, tu ești
bogăția mea
Nici pentru lumea-ntreagă
Isuse nu Te-aș da
Tu îmi ești mângâiere în
timpurile grele
Jertfa crucii Tale de sus
de pe Calvar.
5. Eu Te rog o, Doamne
ascultă-mi ruga mea
Dă-mi iubire sfântă, har
și pacea Ta,
Să iubesc pe-ai mei frați
și pe-ai mei vrăjmași,
Nici pe ei la moarte,
Doamne să nu-i lași.

16

1. Era odată o tainică
grădină,
În care Domnul Se ducea
plângând,
Și fața Lui cea plină de
lumină,
Era întristată până la
mormânt.
2. De multe ori pe față El a
căzut,
Și se ruga cu mult amar
nespus,
Să treac-acel pahar de se
putea,
Paharul suferinței lui Isus.
3. O, Ghetsimani, grădina
suferinței,
În tine plâns-a Domnul
cu amar,
Și-apoi se îmbracă în
haina umilinței,
Și-și pregătește drumul
spre Calvar.
4. O, Ghetsimani grădină
minunată,
Tu ai văzut durerea lui Isus,
Și Iuda când L-a sărutat
odată
Pe Domnul strălucirilor
de sus.
5. O, Ghetsimani aș vrea să
fiu în tine,
Să văd și locul unde El a
plâns,

Să plâng și eu cu lacrimi
și suspine,
Să plâng, că pentru mine
El a plâns.

17

1. Frate de simți vreo durere
De ai vreun necaz nespus,
Pune-ți degrabă înainte
Chinul Domnului Isus.
2. Dacă ți-a vorbit vecinul
Un cuvânt poate de rău,
Amintește-ți de ocara
Lui Isus, stăpânul tău.
3. Dacă ți-a furat averea
Și tu plângi neîncetat,
Uită-te și tu la Domnul
Și cămașa i-au luat.
4. De ești dat în judecată
De vrăjmașul tău mișel,
Să privești la Domnul țintă
Cum a fost judecat El.
5. Dacă pe nedrept creștine,
Ai fost chiar și osândit,
Să-ți aduci atunci aminte
De Isus cel răstignit.
6. Și apoi pune-ți întrebarea
Dacă este chinul tău,
Tot așa grozav și mare
De te plângi așa de rău.
7. Poate tu, iubite frate
Tot ești vinovat un pic,
Însă Domnului, știi bine
Nu I s-a găsit nimic.

8. El a fost întins pe cruce
Ca cel din urmă tâlhar,
Numai să ne scape, frate,
De blestemul cel amar.

9. Și de câte ori, iubite,
Vei fi singur și mâhnit,
Să-ți aduci atunci aminte
De Isus cel răstignit.

18

1. Ferice omul credincios
Ce-n Canaan va intra
El va vedea pe Isus Cristos,
Pe Mielul glorios,
Șezând în toată slava
La dreapta lui Iehova
Acolo toți voișii vom fi
Căci pacea va domni.

Cor:

O, cât de fericit, fericit, fericit,
O, cât de fericit
Pe Domnul preamărit,
Biserica mărită
În țara mult dorită,
Acolo toți voișii vom fi
Când pacea va domni.

2. Ai lui Isus răscumpărați
Cu El vom fi împreună,
Cu nemurire-or fi-mbrăcați
Pentru că au răbdat.
Atunci întreaga turmă
Pe cap purtând cunună,
Pe tron cu Domnulei vor sta
Morții vor învia.

3. O, dacă pentru un păcătos,
Ce mort a fost și-nvie
Sus îngerii în cer duios
Dau slavă lui Cristos.
O, câtă bucurie
Când Domnul în mărire,
Cu Mireasa Lui va sta
Lumea vor judeca.
4. Curând Isus Se va arăta
Iubitul nostru Mire,
Și-mpărăția-Și va lua
Și-n veci va rămânea.
Atunci plini de iubire,
Strigând toți în unire:
Tu ești vrednic că ai luat
Putere și regat.

19

1. Pe drum către Emaus
Doi ucenici mergeau,
Vorbind unul cu altul
De tot ce s-a-ntâmplat.
Pe când vorbeau ei astfel
Isus a apărut,
Cu ei mergea împreună
Dar nu L-au cunoscut.
2. Atunci El îi întreabă
De ceea ce vorbesc,
Ce vorbe sunt acestea
De cari se sfătuiesc.
Dar Cleopa răspunde:
„Tu ești singurul străin,
De nu știi ce s-a întâmplat
Chiar în Ierusalim?
3. Că, ce-au făcut preoții
Pe Isus L-au legat,
L-au dus la judecată
Și L-au crucificat.
Și noi trăgeam nădejde
Că El va mântui,
Din toate, pe Israel
Și acum e-a treia zi.
4. Niște femei de-a noastre
Ne-au spus c-a înviat,
Unii de-ai noștri s-au dus
’Nmormânt nu L-au aflat”.
Atunci Isus le zice:
„Nepricepuților,
Zăbavnici cu inima
Puțin cugetători.
5. Nu știți c-a fost de lipsă
Cristos să sufere,
Și-a treia zi să-nvie
Să intre-n slava Sa?”
Și-a început să spună
Din profeții și Psalmi,
Cum trebuia să moară
Pentru al nostru neam.
6. De sat când s-apropie,
El S-a făcut că vrea
Să meargă mai departe.
Atunci ei Îi ziceau:
„Rămâi cu noi străine
Căci ziua a trecut,
Să nu Te-ajungă noaptea
Pe-un drum necunoscut.
7. Rămâi că spre Emaus
Drumul e lung și greu”.
Așa Îl îndemnară

Tot stăruind mereu:
„La noi găsi-vei casă
Și adăpost aici,
Așa e rânduiala
Și nu vrem să ne-o strici”.

8. La masă o minune:
El frânge pâinea-n două,
Și dând fiecăruia
Le zice: „Pace vouă”.
Luca și Cleopa
Îndată s-au uimit,
Privind cu bucurie
Spre Cel ce le-a vorbit.

9. Se-ntorc și-n locul acela
Lumină se făcu,
Dar nu mai era nimeni
Străinul dispăru.
Când ei văzur-aceasta
Că Domnul dispăru
Vorbind unul cu altul
Minune-acest lucru.

10. O, nu ne-ardea inima
Frântă-năuntrul nost’
Când deschidea Scriptura
Și ne vorbea frumos.
Din planul Tatălui nost’
Care l-a împlinit,
Ca să tămăduiască
Pe omul cel rănit.

11. Pe drum dinspre Emaus
Se întorc doi călători,
Sub greaua lor povară
De gânduri și de dor.
Mergeau tot înainte,

Ei singuri, triști, tăcuți,
Căci printre ei fu Domnul
Și nu L-au cunoscut.

20

1. Iată, Eu fac un cer nou și
pământ,
Zice Iehova Creatorul sfânt,
În car’ dreptatea-n veci
va locui
Și totdeauna vă veți veseli.
2. Ierusalimul locuit va fi,
Iar Eu asupra-i Mă voi veseli,
Nenorociri și rele n-or mai fi
Poporul Meu etern va locui.
3. Poporul Meu viață va primi,
Ca arborii în veci s-or veseli,
Căci de munca lor se vor
bucura
Și veșnică odihnă vor avea.
4. Nu va mai fi popor nefericit,
Nicio viață care-a-mbătrâni,
Vârsta de-o sută, tânără
va fi
La car-nelegiuitul va muri.
5. Nu vor avea copii să-i vadă
morți
Bindecuvântare vor primi
toți,
Împreună cu ei, toți fiii lor
Răsplătiți vor fi de al lor
Păstor.
6. Iar ruga lor primită le va fi
Nainte vorba de-a o isprăvi,
Lup și miel împreună
locuiesc,

Leul și boul vor mânca
nutreț.

7. Șarpele cu țărână s-a hrăni
Și nici o vătămare nu va fi,
Va fi deplină pace pe
pământ,
Ne asigură a Domnului
cuvânt.

21

1. O, dacă ar fi să-ndur din greu
Dureri și lacrimi și suspine,
Ajută-mi Dumnezeu meu
Să nu pot să mă las de Tine.
2. Chiar dacă ar fi să fiu luat,
Și noaptea dus de mâini
străine,
Oricât bătut și acuzat,
Să nu pot să mă las de Tine.
3. Chiar dacă ar fi să mi se ia,
Tot ce-am avut pe lângă
mine,
Sărac și gol de-aș rămânea
Să nu pot să mă las de Tine.
4. Chiar dac-ar fi cei dragi ai
mei,
Luați și duși de lângă mine,
Zdrobit de dorul după ei
Să nu pot să mă las de Tine.
5. Chiar dac-ar fi să știu că mor
Departa dus în țări străine,
Tânjind de-al casei mele dor
Să nu pot să mă las de Tine.

6. Chiar dac-ar fi să fiu ucis,
De cei cu mâini de sânge
pline
Să pot să spun atunci, Isus,
Că nu pot să mă las de Tine.
7. Iar după toate câte-am spus,
Tot ce-mi doresc eu de la
Tine,
E ca să știu atunci, Isus,
Că nici Tu nu mă lași pe
mine.

22

1. Spune-mi frate ce ești trist,
Ori nu mergi spre
Paradis?
Căci spre Paradis de mergi,
Nu-i bine să te-ntristezi.
2. Căci acolo-n Paradis,
Nici un suflet nu e trist.
Acolo sunt bucurii,
Ce durează-n veșnicii.
3. Paradisul cel dorit,
Tu ești locul pregătit.
De Părintele ceresc,
Pentru cei care-L slujesc.
4. În tine inima mea,
Fericire va avea.
Și-oi uita necazul meu,
Trăind în mijlocul Tău.
5. Acolo nu sunt dureri,
Nici lacrimi nici întristări.
Acolo este Isus,
Și bucurii de nespus.

23

1. Când mergeai cu crucea-n spate
Te urma popor,
Te-ai întors spre ei cu milă,
Celor ce veneau în urmă
Și ai zis: „Fraților,
2. Nu Mă plângeți voi pe Mine,
O, sărman popor,
Plângeți-vă voi pe voi,
Plângeți pe-ai voștri copii
O, sărman popor.
3. Căci vor veni zile grele,
Când veți ferici,
Pe acele ce-n viață
Niciodată pe-a lor brațe,
N-au purtat copii.
4. Și vor zice: Munților,
Cădeți peste noi,
Dealuri acoperiți-ne
Nu putem răbda durerea
Zilelor de-apoi.
5. Dacă Eu, lemnul cel verde
Acesta eram,
Ce veți face voi odată
La ziua de judecată
Lemnul cel uscat.”

24

1. Cetatea mea, locaș iubit
Oraș de aur strălucit,
(:Pe calea Ta vin cei aleși
Cetatea mea departe ești:).
2. Împărăția strălucită

Cu fericiți împodobită,
(:În tine eu când voi s-ajung
Ah, drumul oare este lung?:)

3. Zăresc și mult nu va mai fi
Când ziua aceea va sosi,
(:Să scap de corpul
pământesc
Pecare trebuie să-l jertfesc:)
4. Renunț la orișice plăceri
Din lumea plină de dureri,
(:Ridicând ochii mei în sus
Aștept cu drag pe-al meu
Isus:)
5. Dar până vine mă grăbesc
Ce am primit ca să păzesc,
(:El starea-mi va desăvârși
Cu El în glorie voi pași:)

25

1. Când Isus de prin Iudeea
S-a întors în Galileea,
Domnul dinspre țara Sa
Prin Samaria trecea.
2. S-a oprit lâng-o fântână
Pentru un ceas de odihnă,
Și-a venit atunci să ieie
Apă-n vase o femeie.
3. Vasul plin când și l-a scos
„Dă-Mi să beau”, i-a zis
Cristos.
Ea îi zice cu mirare,
„Cum îmi ceri Tu apă oare?”
4. Tu fiind de neam iudeu,
Iar samariteancă-s eu.”

Căci samariteni, iudei
N-au legături între ei.

5. „Femeie de-ai fi știut,
Cine-ți cere de băut,
Tu cereai, dară Eu ție
Ți-aș fi dată apă vie.”
6. „Fântâna-i adâncă tare,
Nu știi cum ai fi în stare,
Apă vie cum să-mi dai
Ori puteri mai mari Tu ai?
7. Decât Iacov cel bogat,
Ce fântâna ne-a lăsat,
Și din care apă beau
Și-a lui fii pe când trăiau.”
8. „Cine bea din apa Mea,
Niciodată n-a-nseta,
Ea se face un viu izvor,
De viață dătător.”
9. „Doamne,dă-mi”, zicefemeia
„Ca să beau din apa aceea,
Ca să nu alerg mereu
Și să scot de aici cu greu.”
10. Iar Isus i-a cuvântat:
„Vino cu al tău bărbat!”
„N-am bărbat”, dânsa i-a
spus
„Știi”, I-a spus blândul Isus,
11. „Cinci aveai, pe care-l ai
Nu-i bărbatul tău, așa-i?”
„Doamne cum le spui la loc,
Acum văd că ești proroc.
12. Știm că va veni în lume,
Mesia, Isus anume,

Care multe ne-a învăța,
Nu ești Tu, Acel cumva?”

13. Domnul blând la ea privește
„Eusunt Cel ce îți vorbește.”
Atunci vasul și-a lăsat
Și-n cetate-a alergat.
14. Pe toți câți îi întâlnea
Despre Isus le vorbea,
C-a găsit pe Mesia
De care, a spus Biblia.

26

1. Câte daruri minunate
Isuse nouă ne-ai dat,
Și de câte ori căzut-am
Mâna Ta ne-a ridicat.

Cor:

(:O, Domnul meu:)

Tu ai răbdat

Și ai murit pentru mine.

2. Nici o jertfă de sub soare
Nu e sfântă ca a Ta,
Când suferai greu sub
cruce,
Ai murit pe Golgota.
3. Preagrea crucea pentru Tine,
Și nu-s ucenicii Tăi,
Când cazi și nu o poți duce
Să vină s-o ducă ei.
4. Nu porți flori pe fruntea
sfântă,
Ci porți spinii cei mai răi,
Pentru cei ce-Ți bat piroane
Mergi ca să mori pentru ei.

27

1. Cât timp va fi Cristos,
Cât timp rămân cu El,
Cântatul meu armonios,
Nu va înceta defel.
2. El e al meu păstor,
O, cât mi-e de drag,
Cu hrană-mi vine într-
ajutor,
Când sunt străin, pribeag.
3. De scap al meu picior,
Necazuri de-ar veni,
El e al meu iubit păstor,
Ce mă va izbăvi.
4. Când vine vremea grea,
Când toți mă părăsesc,
Rămân în El, speranța mea,
În El mă adăpostesc.

28

1. Cu dor aștept mareața zi
Când asta o să vină,
Isuse scump și drag Isus,
A Ta Împărăție.

Cor:

- Ființa mea suspină
Și-atât de mult aș vrea,
Ca mai curând să vină,
Împărăția Ta.
2. Adâncă pace va domni
Și-adâncă armonie,
Când Tu, Isuse, o s-aduci,
A Ta Împărăție.

3. Pământu-ntreg așteaptă azi
Cântări de bucurie,
Când Tu, Isuse, o s-aduci
A Ta Împărăție.
4. Când tot ce-i rău de pe
pământ,
Minciuna și trufia,
S-or spulbera ca pleava-n
vânt,
De-a Ta Împărăție.
5. Dar știm că timpu-i spre
sfârșit,
Și mult n-o să mai fie,
Când Tu, Isuse, o s-aduci
A Ta Împărăție.

29

1. Când drumul meu
e-ntunecos,
Lumina mea este Cristos,
Cu El străbat calea voios,
Isus e al meu.
2. Când e furtună în jurul meu,
Și ceru-i tot doar un nor
greu,
Isus e păzitorul meu,
Isus e al meu.
3. Când stând departe de
cămin,
Când tot în juru-mi e străin,
Isuse Tu îmi ești sprijin,
Isus e al meu.
4. Când suflă rece al morții
vânt,

Și pier comori de pe pământ,
Isus rămâne orișicând,
Isus e al meu.

30

1. Când ești trist și apăsător
de durere,
Ești hulit și bătut de
dușmani,
Fă și tu ce-a făcut Domnul
Isus,
Când era în grădina
Ghetsimani.
2. Când nu poți să învingi
ispite grele
Și te-avânți cu putere-n
valul lor,
Fă și tu ce-a făcut Petru
pe mare,
A strigat la Isus după ajutor.
3. Când puterea ta astăzi
slăbește,
Și ești gata să cazi la
pământ,
Fă și tu ce-au făcut cei din
Ninive,
Când s-au-nchinat cu toți
la Domnul sfânt.
4. Când bolnav zaci în pat de
durere,
Și aștepti vindecarea-n
corpul tău,
Ai credință și zi ca și orbul,
Fie-ți milă de mine o,
Domnul meu.

5. Ca să fii-nvingător trebuie
luptă,
Ca să-ajungi sus în cerul
minunat,
Ne-ncercat n-ai să-ajungi
niciodată,
Că și Isus a fost încercat.

31

1. Domnul e păstorul meu,
Lipsă nu voi duce,
El mă paște-n pășuni verzi
Și la apă dulce.
(:La pășunea de odihnă
Și la apă dulce:)
2. El înviorează viața,
Cu povești bune,
Pe căi drepte El mă poartă,
Pentru sfântu-I nume.
(:Pentru slava Lui cea mare,
Pentru sfântu-I nume:)
3. Chiar de-ar fi să umblu-n
valea
Morții, nu m-aș teme,
Cu toiagul Tău mă mângâi,
Doamne-n orice vreme.
(:Cu toiagul și nuiua,
Doamne-n orice vreme:)
4. Tu-ntinzi masa-n fața celor,
Ce Mă văd cu ură,
Îmi ungi capul și paharu-i
Plin peste măsură.
(:Și paharul meu, o,
Doamne-i,
Plin peste măsură:)

5. Fericea și-ndurarea,
Vor fi-n veci cu mine,
Cât voi sta în casa sfântă,
Doamne lângă Tine.
(:Până la sfârșitul vieții,
Doamne lângă Tine:)

32

1. E mult de când e noapte
Și lumea-i bântuită,
De mii de dhuri rele
Cu-nșelătoare șoapte.
Mi-e dor de dimineața
În slava răsărită,
Străjerule, străjere,
Mai este mult din noapte?
2. Atâți din cei ce-așteaptă
Sunt copleșiți de fală,
Trudiți de greutatea,
Ce inima le-a smuls.
Din toată așteptarea,
La glasul veștii Tale
Străjerule, străjere,
Mai este oare mult?
3. Plâng inimi sfâșiate
De lunga despărțire,
Le-au ars atâtea doruri
Și-au suspinat atât!
Așteaptă de la Tine
O clipă de iubire,
Străjerule, străjere
O! Cât mai este, cât?
4. E-atât de grea durerea,
Când noaptea se lungeste,
Când inimile așteaptă

Și-n suflet ei Te cer.
Când mistuie durerea
Și plânsul copleșește,
Străjerule, străjere
O, zori nu mai răsar?

5. Mai este mult din noaptea
Aceasta-ntunecată,
Depart-e-s oare zorii,
Senine-i dimineți?
Se fierb în jur talazuri
E mare-ntunecoasă,
Străjerule, străjer
Nu-i ceasul cel măreț?
6. Atât de grea mi-e starea
Cum n-a fost niciodată,
Și valuri mari și grele
Cum n-am mai întâlnit.
Știind c-a noastre inimi,
Curând n-au să mai poată,
O, sună răsăritul,
Străjerule iubit?
7. O, sun-odat' străjere,
Sfârșitul suferinței!
Se rup obezi și săbii
De țărână și de fier.
O, adă sărbătoarea
Doritei biruințe
Și nunta așteptată,
Cu Mirele din cer.
8. Mai mult decât așteaptă
Străjerul dimineața,
Noi așteptăm, Isuse
Să-Ți vedem, Doamne, fața.
Cum soarele răsare,

Și luminează timpul
Așa dorim Isuse,
Cu Tine infinitul.

9. Mai mult decât așteaptă
Ologul vindecarea,
Noi așteptăm Isuse
Din strâmtorări salvarea.
Mai mult decât așteaptă,
Logodnica pe mire,
Dorim, noi, întâlnirea,
Cu Mirele-n mărire.

10. Mai mult decât așteaptă,
Un mugur primăvara,
Mai mult decât așteaptă
Înstrăinatul țara,
Mai mult decât așteaptă,
Ogorul ploaia lină,
Dorim Isus cu Tine,
În slava Ta divină.

11. Mai mult decât așteaptă,
Bolnavii vindecarea,
Corăbierii portul,
Trudiții alinarea,
Ostașii biruința,
Și-n lupta lor cununa,
Noi așteptăm Isuse
S-aduci Împărăția.

33

Însă regele-ncurând
De ceresul Domn uitând,
Idol de-aur a înălțat
Mult popor a adunat.
Pus-a crainicii a sufla,
Goarnele când vor suna,

La pământ să-ngenunchiați,
Ăstui zeu să vă-nchinați.
Celui ce s-a împotrivi,
Ars într-un cuptor va fi.
Oamenii îngenunchiară,
Idolului se închină,
Afară de Hanania,
Mișail și Azaria,
Căci Daniel din întâmplare,
Nu era la sărbătoare.
Cei trei tineri fură spuși
Și la Rege-n grabă duși.
Regele spre ei păși:
„Vă închinați”, le porunci.
„Altfel nimeni n-o să poată,
De la moarte să vă scoată”.
Ei răspunse, „ne va scoate,
Domnul, căci numai El poate.
Dar să fim chiar arși de vii,
Tot nu ne închinăm, să știi,
Rege, idolului tău”.
Regele mâhnit mai rău,
Se-ndreaptă spre slujitori:
„Să încălziți de șapte ori,
Mai grozav ca de obicei,
Azi cuptorul pentru ei”.
Slujitorii regelui,
Foc au dat cuptorului.
Cei trei tineri fu luați
Și-n văpaie aruncați.
Iar din ceru-I, Cel milos,
A trimis un înger jos,
Îngerul când a intrat,
În cuptorul înfocat,
Se făcu așa răcoare,

Ca vara după-nserare.
 Ei prin flăcări se plimbau
 Și voioși mereu cântau:
 „Binecuvântat să fie,
 Cel din ceruri pe vecie.”
 Regele, auzindu-i, vine
 Și mirat gândește-n sine:
 „Am închis trei tineri numai,
 Iar eu patru văd acuma
 Plimbându-se prin foc,
 Vii, nevătămați deloc.
 Unul este așa frumos
 Parcă nu e om de jos,
 Ci, este venit de sus”,
 Cu glas tare el a spus,
 „Voi ai Domnului iubiți,
 Din cuptor vă rog ieșiți.”
 Ei atunci ieșiră-n dată
 Și-a văzut mulțimea toată,
 Cum că nu le-au ars în jar
 Nici un fir de păr măcar.
 Regele poruncă a dat:
 „Fie de astăzi laudat,
 Bunul Dumnezeu lor,
 De întregul meu popor,
 Căci din foc i-a mântuit
 Pe cei care L-au servit.
 Căci în cer și pe pământ
 Nu este alt Dumnezeu sfânt,
 Care să poată ajuta
 Pe cei ce fac voia Sa.”

34

1. Întoarce-te acasă Israele,
 Destul ai pribegit pe-acest
 pământ.

Cor:

- Întoarce-te acasă, Israele,
 Întoarce-te și nu mai suferi.
 Întoarce-te acasă Israele,
 Întoarce-te și nu mai pribegi.
2. Două mii de ani ai pribegit
 Și lipsa Mea nicicând nu
 ai simțit.
 3. E timpul să-ți ridici ruinele,
 Să zidești noul Ierusalim.
 4. După ce vă duc pe toți-napoi,
 Voi turna duhul Meu
 peste voi.

35

1. În pustiu către Sinai,
 A pornit poporul sfânt.
 El mergea cu mare alai
 Și condus de Cel preasfânt.

Cor:

- Ziua-n val (:de nor:) noaptea-n
 stâlp (:de foc:)
 Domnul i-a condus din loc
 în loc.
 Ani de zile tot mergând
 (:S-ajungă-n pământul sfânt:).
2. Legământ au încheiat
 Cu Tatăl adevărat.
 Pe munte lege le-a dat
 Și sabatul au serbat.
 3. Iar de-acolo au pornit,
 Cortul sfânt i-a însoțit,
 Sabatul sărbătoreau
 Și cu mană se hrăneau.

4. Dar Satana i-a cernut,
Mulți în pustiu au căzut,
Rămășița prin Iordan
A intrat în Canaan.

36

1. Isus, al meu tovarăș scump,
Din zorii tinereții,
Cu Tine eu călătoresc
Pân-la sfârșitul vieții.
2. În zori de zi când mă trezesc,
Smerit mă plec sub cruce,
Că-n toată lumea asta
n-am,
Un scut mai bun și dulce.
3. Când plec pe-un drum
îndepărtat,
Isus ești tot cu mine,
Și fie drumul cât de greu,
Eu am nădejde-n Tine.
4. Când am de suferit un chin,
Tu, Doamne-mi dai putere,
Și fie amarul cât de greu,
Eu simt o mângâiere.
5. Și nu mă tem că voi muri,
În marea de păcate,
Căci Tu prea bunul meu
Isus,
Mă izbăvești din toate.
6. Tu ești comoara care a fost
De mine mult căutată,
Dar astăzi nu Te-așmailăsa,
Nici pentru lumea toată.

7. Căci Tu-mi ești frate-n
pribegie,
Prin greu și prin suspine,
Isuse al meu prieten drag,
Ce bine-i lângă Tine.

37

1. Măriți din suflet, măriți
pe Domnul,
Vreau să-L măresc cât voi
trăi,
Până când moartea va
aduce somnul,
Pe Domnul întruna-L voi
mări.
El e al lumii creator,
El, Domn atotstăpânitor.

Cor:

- Aleluia, aleluia,
Mărire Lui, mărire Lui.
2. Ferice acela, ferice foarte,
Ce ca Iacov stă curajos
Și de credință nuse desparte,
Ci speră în Isus Cristos.
De crezi Întrînsul,
brațul Său
Te scapă sigur de orice rău.
 3. Măriți cu toți înaltu-I nume,
Acelui ce face minuni,
Orice făptură din astă lume,
Proștearnă-se cu
închinăciuni.
Copii ai Lui măriți cântând,
Pe Tatăl nost' și Domnul
sfânt.

1. Mi se bucură inima-n
 Domnul,
 Căci puterea El mi-a înălțat
 Spre vrăjmași gura larg mi-
 a deschis-o,
 Ajutorul Său m-a bucurat.

Cor:

Nimeni nu este sfânt ca și
 Domnul,
 Nu este alt Dumnezeu ca și El,
 Nu estâncă așa cume Domnul,
 Dumnezeu, sfântul lui Israel.

2. Nu vorbiți cu atâta-ngâm-
 fare,
 Nu roștiți a mândriei
 cuvânt,
 Căci El e-un Dumnezeu
 care știe,
 Cântărind, tot ce faci pe
 pământ.
3. Arcul celor puternici îl
 sfarmă,
 Și cei slabi cu putere-s
 încinși,
 Cei flămânzi au acuma
 odihnă,
 Cei sături azi de foame-s
 învinși.
4. Chiar și-aceea ce n-avea
 pe nimeni,
 A primit fericire-n copii,
 Iar aceea ce avea o mulțime,

Lâncezind a rămas doar
 cu ei.

1. Nu numai să vorbesc de
 Tine,
 Isuse, și de-al Tău Cuvânt,
 Viața Ta să fie-n mine,
 Cum ai trăit-o pe pământ.

Cor:

Isus, Isus doresc să fie,
 Viața Ta în viața mea,
 În totul eu să-ți seamăn Ție
 Și chipul Tău să-L văd în ea.

2. Nu să vorbesc despre iubire,
 Ci pretutindeni să iubesc,
 Nici despre-a Ta orânduire,
 Numai să știu, ci să trăiesc.
3. Nu să vorbesc despre
 credință,
 Ci credincios să fiu oricând,
 A Ta blândețe și umilință
 Și chipul Tău să-L am în
 gând.
4. Nu să vorbesc despre
 nădejde,
 Ci să trăiesc dinplin mereu,
 Să-mi dai încredere-n
 primejdii
 Și pace sufletului meu.
5. Nusă vorbesc despre lumină,
 Ci peste tot să luminez
 Să-mi faci viața în veci
 senină,
 Așa cum Tu ești de senin.

6. Nu numai cerul înălțător,
Să-mi fie-n vorbă zi de zi,
Uncerșiosfântă sărbătoare
Să am în viață chiar aici.

40

1. Nu te teme, nu vei fi de ocară,
De rușine nu te voi lăsa,
Vei uita păcatele făcute,
Tot ce-a fost ocară vei uita.

Cor:

Părăsit-ai fost câteva clipe,
De El iarăși vei fi primit,
Cu și mai puternică iubire,
Lângă Domnul care te-a iubit.

2. Într-o izbucnire de mânie,
Fața mi-am ascuns de
Tine, eu,
Dar din nou o să Mă-ndur
de tine,
C-o iubire veșnică mereu.

3. Pot și munții chiar ei să se
mute,
Dealurile a se clătina,
Dar a Mea iubire, zice
Domnul,
De la tine nu se va lua.

4. Legământul Meu de pace
ține,
Care-n veci rămâne
neclintit,
Zice Domnul, ce-țiarată milă
și vei fi pe veci neprihănit.

41

1. Nu te-ndoi, ci crede,
Căci după orice nor,
E un soare și mai dulce
Și mai strălucitor.

2. Nu norul este veșnic,
Ci soarele acel'
Ce învinge și rămâne,
Stăpân în urmă el.

3. Nu te uita la tine,
Că ești atât de slab,
Nici la vrăjmașul care,
Te-ar nimici de grab'.

4. Nu te uita la ziduri,
La porțile de fier,
La ura care este,
Ci uită-te la El.

5. Nu te-ndoi, ci crede,
Căci dincolo de tot,
Veghează Dumnezeu,
Puternic Savaot.

6. Căci nici un păr nu-ți cade,
Fără de știrea Lui,
Că nu-i nici o-ncercare,
Decât prin voia Lui.

7. Dar dacă crezi puternic,
Nimica nu-i spre rău,
Ci totul se întoarce,
Spre un mai bine-al tău.

8. Nu te-ndoi, ci crede,
Că-n ceasul cel mai greu,
Clipită de clipită,
Veghează Dumnezeu.

42

1. O, spune-mi Iubitul meu,
în care eu,
În tot timpul mă desfătez,
Ziua, noaptea cânt și
mângâiere îmi ești,
Eunumaiîn Tinemă-ncred.
2. Unde Îți oprești turma în
timp de-amiaz'
Pe câmpii bogate păscând,
Pe munți și pe văi, în deșert
nu mă lăsa
Și nici în pustiu rătăcind.
3. Știu că singur nu mă vei
lăsa nicicând,
Nu flămânzesc care-ai Tăi
sunt,
Ne descoperă-al Tău
curat sfânt Cuvânt
Masă bogată întinzând.

43

1. O, iubită Mireasa mea,
Privește sus și nu mai sta
Căci timpul a venit,
Mirele a sosit
Și-n glorie Te va primi.
2. Pe-acest pământ o, cât
mai stai,
Veghează-nrugăne-ncetat,
'Naintează mereu pe
drumu-ngust și greu
Să te apropii de Dumnezeu.
3. Acuma luptă neîncetat,

Căci timpul s-a apropiat
Și când te vei schimba, în
fața Mea vei sta
Și Eu nemuirea îți voi da.

4. Acolo sus când vei sosi,
În glorie când vei păși
Când te vei bucura cu
Mirele-ntruna,
Mărind în veci iubirea Sa.

44

1. O, poate mama a-și uita,
Copilul ce-alăptează,
Să n-aibă oare milă ea,
De fiul ce-l veghează.
Îl strânge ea la sânul ei
Și somnul îi veghează.
2. O, chiar și dacă-l va uita,
Ființa-i neuitată,
Dar Eu totuși nu voi putea,
Aceasta niciodată.
Eu să vă uit nu voi putea,
Pe voi niciodată.
3. Căci v-am săpat pe-a Mele
mâini,
În rane neuitate
Și-a voastre amintiri rămân
În ochii Mei curate.
Eunuleuitcăisuntpeveci,
În ochii Mei curate.
4. Veni-vor zile când cei răi,
Uitați vor fi de Tine,
Vedea-vei fericiți pe-ai Tăi,
Cu fețe în veci senine.

Despovărați și fericiți,
Cu fețe în veci senine.

45

1. O, Dumnezeu, noi Te mărim
Pentru-ndurarea Ta,
(:Căci Tu ne-ai dat dar
prin Isus
Împărăția Ta:).
2. Pe Isus Tu nu L-ai cruțat,
Ci jertfă Tu L-ai dat,
(:Ca noi cei slabi de pe
pământ
Să fim răscumpărați:).
3. O, mare este Dumnezeu
Și scump Cuvântul Său,
(:Căci Fiul Său cel preaiubit
Pentru noi S-a jertfit:).
4. De aceea noi Îți mulțumim
De mare mila Ta,
(:Și tot ce avem, cu drag
jertfim
Să facem voia Ta:).

46

1. O, Tu, al măririi Rege,
Preamărit și-nvingător,
Tot cerul e supus Ție,
Tu ești Domn al tuturor.
Cum să nu m-aplec eu Ție,
Cu lacrimi de bucurie
Dacă prin credința mea,
Pot privi puterea Ta?
2. Când Te văd 'nălțat la cer
La dreapta Părintelui,

Când Te văd mărit de îngerii,
De-ai servilor Tăi ceată
Cum să nu mă-nchineu Ție,
Cu deplină bucurie
Când saltă cerul întins,
Că al meu Rege a învins?

3. Slava Ta o, soare ceresc,
Străbate-n depărtare.
Întru Tine, se-nveselesc,
În cer cetele Tale.
De ele împrejur ești luat,
Voios îți zic, fii salutat,
Vezi, și eu ca cel mai mic,
Ție osanale-Ți cânt.
4. Au să nu golesc paharul,
Văzând a Ta mărire?
Eu nu-mi voi pierde curajul,
Când te privesc pe Tine;
Rege-al meu preamărit
să fii.
De cel rău nu mă-n fricoșez
În numele lui Isus,
Slavă aici și-n cer sus.

47

1. O, tu, mai ai putere, rabdă,
De când tot spui că nu
mai poți,
Dar uite-n urma ta ce valuri,
Și-ai biruit până astăzi tot.
Mai rabdă, mai rabdă, mai
rabdă,
Căci Domnul te ajută mereu,
Privește ce slavă te așteaptă,
Fii tare să-nvingi orice greu.

2. O, lacrimi, tu mai ai, te roagă
Stăruitor, profund aprins,
Atât de mult poate acela
Ce-n rugăciune e ne-nvins.
Te roagă, te roagă, te roagă,
Căci Domnul te ascultă
mereu,
Învins nu te da niciodată,
Fii taresă-nvingiorice greu.
3. O, tu ai încă foc, iubește
Curat, statornic, credincios,
Decât celiubitor nu-inimeni,
Mai mult asemeni cu
Cristos.
Iubește, iubește, iubește,
Mereu cu iubirea dintâi,
Oricât te-ar costa
legământul,
Statornic cu Domnul rămâi.
4. O, tu ai încă glas, vestește
Cuvântul sfânt în jurul tău,
Că-n fața Domnului e bine
Să fii un vestitor al Său.
Vestește, vestește, vestește,
Răscumpără ziua de azi,
Curând înmiit vei culege,
Ce semeni astăzi în necaz.
5. Mai rabdă deci și mai iubește,
Te roagă vestește oricând,
Căci lupta care pare lungă,
Se va sfârși-n curând,
curând.
Te roagă, iubește și rabdă,

Vestind și iubind neîncetat,
Căci cea mai frumoasă
cunună,
Purta-va acel ce-a răbdat.

48

1. Pribeag în lumea de păcat,
Eu sufeream suspine,
Căutam repaus dar n-am
aflat,
Căci nu aveam pe nimeni.
2. Bătut de tâlhari și rănit,
Zăceam pe această cale,
Dariată-un preotși-un levit,
Venind pe drum la vale.
3. Întind eu mâna la amândoi,
Cerându-le salvare,
Fără milă m-au-nconjurat,
Lăsându-mă în cale.
4. Dariată și-un samaritean,
Venind pe asin călare,
Dintr-un oraș spre Ierihon
Și mă zări în cale.
5. Răpus de suferinți și chin,
Cu lacrimile-n gene,
Eram atunc când m-aigăsit
Căzut, samaritene.
6. Zdrobit de tâlhari și rănit,
Zăceam aici departe,
Tu rănile mi le-ai legat
Punând ulei pe toate.
7. M-ai ridicat milos din drum,
Pe-asin m-ai dus la Tine,

Iar eu plângând ți-am
spus atunci,
Fă orice vrei cu mine.

8. M-ai dat în grijă la hangiu,
Plătind tot pentru mine,
Iar eu cu bucurie am spus,
Ce bine-i lângă Tine.

49

1. Pe marea vieții, Isuse,
Cu greu călătoresc
Și-n luntrea vieții valuri
mari,
Mereu, mereu lovesc.

Cor:

- Condu-ne Tu, Isuse,
În portul minunat,
Acolo unde-i pace,
Iar Tu ești Împărat.
2. Furtună mare s-a stârnit
Peste-al mării întins,
Și luntrea mea la luptă iar,
În valuri s-a cuprins.
3. Mai mult ca orișicând eu azi,
Dureri, necazuri am
Și drumul parcă e mai greu
Pe marea vieții azi.
4. Și singur de mă lași Isus,
Pe malul furios,
Ia-mă să pot ajunge sus,
În portul Tău frumos.
5. De aceea astăzi eu Te chem,
Să vii în luntrea mea
Și Tu să mă conduci la țărnam,
S-ajung în țara Ta.

50

Primu' scriitor în lume,
Moise, cinci cărți el a scris,
Iosua, Judecători,
Despre Rut toate a scris.
Două cărți scris-a Samuel
Muștrând pe Eli îi zicea,
Dumnezeu te părăsește,
Pentru familia ta.
Două cărți scria despre Regi,
Două a Cronicilor.
Ezra, Neemia și Estera,
Au fost toți reformatori,
Iov, David scria în Psalmi,
Mai mult tot despre Cristos,
Solomon scria în pilde,
Orișicui toate frumos.
Câte-a văzut pe sub soare,
Un Eclesiast a compus,
Cântarea cântărilor,
Pe înțelepți ea i-a condus.
Isaia și Ieremia
Și cartea Plângerilor,
Ezechiel și cu Daniel,
Despre viitor au spus.
Osea și Ioel spune,
Ce Domnul a hotărât,
Să ne pregătim cu toții
Că e timpul pe sfârșit.
Amos, Obadia, Iona,
Pe vrăjmași muștră-i Mica
Naum, Habacuc, Țefania,
Anunțară reforma.
Hagai și Zaharia spun
Lucrarea duhului sfânt,

Prin Maleahi Domnul cere,
Cum să trăim pe pământ.
Matei, Marcu, Luca, Ioan,
Au fost toți evangheliști,
Ucenicii dimpreună
Cu toți faptele le-au scris.
Romani și Corinteni
Au fost scrise de Pavel,
Galateni, Efeseni,
Filipeni și Coloseni,
Tesalonici, Timotei,
Titus și cu Filimon
Și epistola Evrei,
Pe toate le-a scris Pavel.
Iacov, Petru, Ioan, Iuda,
Cu toți întruna au lucrat,
Cu Ioan, Apocalipsa,
Biblia s-a terminat.

51

1. Străin pribeag și călător,
Sunt eu pe-acest pământ,
Călăuzit de-un singur dor,
S-ajung în cerul sfânt.

Cor:

- Împărăția Ta,
O, Doamne, o doresc
Și cât aș vrea s-ajung în ea
Acolo să trăiesc.
2. Azi drumul acesta-i cu spini,
Dar s-a sfârși-n curând
Și-n țara Ta plină de crini
M-oi bucura cântând.
 3. Cu toți acei ce te-au urmat,
Prin lumea de dureri,

Îți vom cânta neîncetat
Frumoase, dulci cântări.

4. Dar fă să vină mai curând,
Împărăția Ta,
Căci ard de dor tot așteptând
Și crucea-i tot mai grea.
5. Ce frumuseți de nedescris,
Acolo-n veci va fi,
Căci Tu, iubit și scump Isus,
În veci vei împărăți.

52

1. S-au-nspăimântat stăpânii
lumii,
La glasul blândului profet
Și un dușman văzu în fiul,
Dulgherului din Nazaret.
El n-aveni să răzvrătească,
Nu vrea pieirea nimănui;
Desculț, pe jos umbla în
lume,
Puțini calcă pe urma Lui.
2. Și mulți cu pietre Îl alungă,
Ori zic de El c-ar fi îndrăcit,
Dar El zâmbește tuturor,
Atotputernic și smerit.
El orbilor le dă vedere
Și mușilor le dă cuvânt;
Pe cei bolnavi îi întărește,
Pe morți îi scoală din
mormânt.
3. Urască-L cei fără de lege,
Cei pasă Lui de ura lor?
El a venit s-aducă pace
Și fericire tuturor.

El tuturor deopotrivă
Împarte darul Lui ceresc;
Și celor care cred-ntrânsul
Și celor ce-L batjocoresc.

4. Cine a putut să-Îdea crezare,
Cine a știut puterea Lui?
Mlădiță slabă-n pământ
tare,
Crescută în paza
Domnului.
Uimiți atâția se îngroziră,
Când L-au văzut așa smerit:
Aud apoi ce n-auziră,
Cât este El de preamărit.

5. Cu sceptrul Lui sfarmă
popoare,
În inimi are cuceriri,
El toate va schimba sub
soare,
Din spini va face
trandafiri.
Întreaga oaste îngerească
Se închină Lui în cerul sfânt,
Pe veci în patria cerească,
E Rege al regilor, Isus.

53

1. Și Isus mai spusu-le-a,
Doi feciori un om avea;
„Tată dă-mi din avuție,
Partea convenită mie;”
2. A zis cel mic într-o zi.
El averea le-o împărți;
Cel mai mic luatu-și-a
După aceea partea Sa

3. Și-a plecat de lângă tată
Într-o țară-ndepărtată;
Și acolo ale sale averi
Risipitu-le-a-n plăceri.

4. Partea când și-o cheltui
Numai iaca că veni,
Vremi de foame peste țară;
Lipsă el ducea amară.

5. Și la urmă ce-a făcut,
S-a lipit de un om avut,
Care l-a pus la moșie
Păzitor de porci să fie.

6. Cum era de-nfometat
Roșcovele-ar fi mâncat,
Care turma le rodea
Nici de acele nu avea.

7. Și și-a zis în gândul său:
Câți argați la tatăl meu,
Din belșug au pâinea lor;
Eu aici de foame mor.

8. La căminu-mi înapoi
Am să merg și zice-voi:
Tată scump greșit-am rău
Ție și lui Dumnezeu.

9. Nu-s vrednic să mai trăiesc
Fiul tău să mă numesc,
Ia-mă fii bun, nu ca fiu
Ci ca un argat să fiu.

10. El la tatăl său veni
Tatăl său când îl zări,
Alergatu-i-a înainte,
L-acuprins la piept fierbinte.

11. Și cu toții s-au înveselit

Pentru fiul c-a venit,
C-a fost mort și a-nviat
Fu pierdut și s-a aflat.

12. O ce mare bucurie
Sus în ceruri o să fie,
Atunci când un păcătos
Se întoarce la Cristos.

54

1. Te înalț Doamne Sfinte
căci m-ai ridicat,
Pe vrăjmaș să râdă Tu nu
l-ai lăsat.
(:Am strigat spre Tine,
Doamne îndurător,
Căci Tu m-ai vindecat și
n-ai lăsat să mor:)
2. Căci o clipă ține doar
mânia Ta,
Iar îndurarea în veci ea
va ținea.
(:Seara vine plânsul,
chinul cel amar
Dimineața va veni veselia
iar.:)
3. Când îmi mergea bine îmi
ziceam așa:
„Niciodată Doamne, nu
m-oi clătina,
(:Căci pe un munte tare Tu
m-ai așezat
Dar Ți-ai ascuns fața și
m-am tulburat.”:)
4. Doamne, către Tine am
strigat plângând:

„Ce câștigi Tu oare dacă
mor curând?
(:Poate să Te laude țărâna
de jos,
Poate ea să spună că ești
credincios?”:)

55

1. Un singur dor mai am și eu,
Acela de-a sluji mereu,
Lui Dumnezeu cel bun și
sfânt
Cât mai trăiesc pe-acest
pământ.

Cor:

- Acesta-i singurul meu dor
Și cred că pentr-un muritor,
Nu este un alt dor mai sfânt
Și mai frumos pe-acest pământ.
2. O, Dumnezeule Ceresc,
Tu știi prea bine ce doresc,
Tu știi că eu voiesc să-Ți
cânt
Cât mai trăiesc pe-acest
pământ.

56

1. Undeva în Arabia
Pe atunci un om trăia,
Iov anume om cinstit,
Curat și neprihănit.
2. El avea vreo șapte fii,
Fete trei și bogății,
Mii cămile, mii de oi,
Sute de perechi de boi.

3. Și asini nenumărați
Și-o mulțime de argați
Din'nălțime Sfântul Tată
Zise lui Satan odată.
4. „Tu cunoști pe Iov de jos?
Slujitorul credincios;”
Iar Satana-i glăsuiește:
„Nu-n zadar el Te slujește.
5. Tu l-ai binecuvântat,
Bunuri și asini i-ai dat;
Ia încearcă a-l părăsi,
Să vezi dacă Ți-a sluji.”
6. Bine, zise Cel ceresc,
Iată te împuternicesc;
Ia-i copiii și-avuție
Sufletul păstrat să-i fie.
7. Iar Satana neîndurat,
Mii de greutate i-a dat;
Însă Iov le-a suferit
Și pe Domnul L-a slujit.
8. Zicând, „toate le-a luat
Acel care mi le-a dat;
A Lui nume lăudat
Fie binecuvântat”.
9. Iar privind Domnul de sus
A văzut pe-al Său supus,
Și în bine și în rău
Dând slavă lui Dumnezeu.
10. Datu-i-a averea toată
Și copiii ca altădată;
Și-a fost binecuvântat
Pe pământ cât a mai stat.

57

1. Veniți creștini la rugăciune
În casa Domnului Cel
sfânt,
Veniți creștini plecați
genunchii
Și fruntea voastră la
pământ.
2. Veniți că El pe toți vă cheamă
Cu glasul dulce și duios,
Căci pentru voi răsună tainic
Chemarea Domnului
Cristos.
3. Creștinii noștri din vechime
Pe sub pământ zideau
altare,
Și pe-ascuns în timpul nopții
Mergeau cu toții la
închinare.
4. Veniți cei osteniți la Mine,
Cei osteniți și apăsați,
Odihnă, pacea Mea cea
sfântă
Și mângâiere să luați.

58

1. Zi de zi, clipită de clipită,
Eu primesc sfinte puteri
de sus,
Să înving mereu orice ispită,
Fiind condus de-al meu
iubit Isus.
El ce-ntrece orice bunătate,
Îmi dă zilnic tot ce-are
mai bun,

Sunt convins că Domnul
știe toate,
Lui mă-nchin deplin și mă
supun.

2. Zi de zi, El pe mine
mă-nsoțește,
Pașii-mi poartă în chip
minunat,
Și-astfel orice rău asupra-
mi vine,
Spre al meu bine va fi
schimbat.
El, cel ce este Atotputernic,
Mă păzește cu sfânt brațul
Său,
Mă-ncred în Cuvântul
Său cel veșnic
Și-L urmez pe El voios
mereu.
3. Ajută-mă-n orice încercare,
Să mă-ncred ferm în
Cuvântul Tău,
Ca să nu pierd dulcea
mângâiere,
Ce-o primesc mereu la
sânul meu.
Mă ajută ca orice durere,
Să o cred că-i pentru-al
meu bine
Ceas de ceas purtat de-a
Ta putere,
Pân-ajung la ținta mea de
sus.

59

1. Dumnezeuul Sfânt a rânduit

Și-a voastră căsătorie,
Cu Isus pe veci voi să fiți
Într-o sfântă unire.

Cor:

Vă mulțumim că ne-ați chemat
La nunta binecuvântată,
Și-n mileniul minunat
Cu toți să ne vedem odată.

2. Iubite mire te rugăm
Să-ți prețuiești pe veci
aleasa,
Isus să fie-n viața ta,
Să-ți binecuvinteze casa.
3. Iară acuma noi dorim
Un sfat să-i dăm și la
mireasă,
Alesul tău să-l prețuiești
Pe veci să-ți credincioasă.
4. Iar la încheiere miri iubiți,
Noi vă dorim doar fericire,
Cu Isus pe veci voi să fiți
Într-o sfântă unire.

60

1. Al Iudeii împărat
Într-o zi poruncă-a dat,
Ca la locul de naștere
Să se-nscrie fiecare.
2. Mers-a Iosif să se-nscrie
Și el cu a lui soție,
De la ei din Galileea
În Betleem, în Iudea
3. Și-acolo când a sosit,
Mamei ceasul i-a venit,

Ca să nască pe Isus;
Căuta loc în jos și-n sus.

4. Degeaba căuta prin cetate,
A lor case-s pline toate;
De la Betleem afară,
Într-un staul vechi intrară.
5. Și acolo Maria jos
Naște pe Isus Cristos;
După aceea l-a înfășat
Și în iesle l-a culcat.
6. Pe un deal păstori ședeau,
Noaptea oile-și păzeau;
Și cum stau, din slavă iată
Că un înger li s-arată.
7. Fața lui când o zăreau
Păstorii se-nspăimântau,
Dar al Domnului trimis
„Nuvă-nspăimântați”, azis.
8. „Vă vestesc o bucurie,
Vesel azi tot omul fie,
Și fericit tot poporul,
S-a născut Mântuitorul.
9. Jos la staul coborâți,
Pruncu-n iesle să-L găsiți;
Pruncu-n scutece-nfășat
E Isus cel așteptat”.
10. Asta îngerul spunând
Îngeri alții vin pe rând,
Mulțimea de oaste sfântă
Zboară prin văzduh și cântă.

61

1. Așteptat-am cu răbdare
Pe Domnul cel cu milă

Și plecatu-S-a spre mine
Ș-asculte suspinul meu;
Dat-a gurii mele puteri
Să-i intonez cântece.

2. Răspunsu-I-am Lui, facă-se
Numai voia Ta Doamne,
Stăpânul meu, căci scris este
În cartea legii Tale,
Despre mine că voi face
Voința Ta, o Doamne.
3. Și legea Ta este scrisă
În sufletul meu Doamne,
Vestesc îndurarea-Ți mare
Și nu-mi închid buzele;
Și vestesc mântuirea Ta
La întregă făptura.
4. Tu ai dat lumina celor
Ce rătăcesc în întuneric,
Și stau încă-n umbra morții
Tu le ești călăuza;
Viața lor Tu ai scăpat-o
Prin al Tău sânge vărsat.
5. De-aceea adăposti-mă-voi
Sub scutul aripilor,
Scut și pavăză îmi este
Tot Cuvântul Domnului.
Trezește-te o, harfa mea
Ca eu să-ți cânt lauda Ta.

62

1. Eu, Pavel cel întemnițat,
Îți scriu cu un cuget curat,
„O, Timotei copilul meu,
Har, pace de la Dumnezeu.

2. Lui Dumnezeu îi mulțumesc,
Căci neîncetat te pomenesc,
Zi și noapte în rugăciune,
Din dragoste pentru tine.
3. De-a tale lacrimi îmi
amintesc
Și-a ta credință o iubesc,
Dorind cu drag a te vedea,
De bucurie a mă umplea.
4. Te rog să înflăcărezi mereu
Harul ce ți-a dat Dumnezeu,
Căci n-am primit duh de
frică,
Ci de putere-n dragoste.
5. Te rog să nu fii rușinat
De-a lui Isus Cuvânt curat,
Și nici de mine, dragul meu,
Căci sunt în temnițatul Său.
6. Ci suferă tot bucuros
Ca un ostaș a lui Cristos,
Și nu te trage din luptă
Când Isus merge înainte.
7. Tatăl ne-a mântuit cu drag,
Chemarea sfântă El ne-a
dat,
Nu pentru-a noastre fapte
dar,
Ci pentru a Lui mare har.”
8. Este foarte adevărat
Cuvântul care ni l-a dat,
Cine în Cristos a murit,
Nu rămâne nerăsplătit.
1. Acum dar, rămâne credința,
speranța
Și iubirea tare în veci va
rămânea,
Iubirea de Tatăl care ne-a
arătat
Că S-a jertfit Fiul și ne-a
răscumpărat.
2. Iubirea e plină de bucurii
sfinte
Ea toate le rabdă chiar de
are dreptul;
Domnul a suferit și n-a
fost vinovat
Pentru că ne-a iubit și
ne-a răscumpărat.
3. Iubirea e plină și de bunătate,
Nu-i necuviincioasă, ci e
cu dreptate;
Ea e umilită îndelung
răbdătoare,
Ea nu pizmuiește, când e
la încercare.
4. Totul acoperă, totul
nădăjduie
Toate le suferă, toate cu
iubire;
Toate vor înceta, toate se
vor sfârși,
Iar marea iubire în veci
va dăinui.

1. Suflă vântul contra noastră,
suflă ne-ncetat

Să ne-ntoarcă de pe
drumul cel adevărat,
Să ne ducă iar spre moarte
și spre rău-napoi
Te rugăm Isuse, Doamne,
o, rămâi cu noi.

2. Fii în luntrea vieții noastre,
stai la cârma ei
Și condu-ne Tu cu bine,
printre norii grei,
Nu vrem să oprești furtuna
care s-a pornit,
Darrămâi în luntreanoastră
până la sfârșit.

3. Printre valurile grele să ne
porți mereu,
Îndreptați având pavăză
și-n Cuvântul Tău,
Să ajungem toți cu bine,
Isuse iubit,
Sus la țarmuri, fericire,
ce ne-ai pregătit.

65

1. Unde-i sărmanul fiu al meu,
Iubitul inimii mele,
Vremurile multe-au trecut,
Numai durere am din ele.

Cor:

(:O, unde e fiul meu:)
Mă doare pentru că nu știu
unde-i,
Spuneți unde-i fiul meu.

2. Odinioară ca tânăr

Petrecea voios pe-al meu
braț,
O, cât de dulce mă privea
Și Domnului I se-nchina.

3. Oare-l voi mai revedea,
Așa blând cum atunci era,
Fericită ar fi casa mea
Și bucuria în ea ar intra.

4. Vă rogsă mergeți să-l căutați
Și să-i spuneți că-l mai
iubesc,
Oricât de adânc ar fi căzut,
Lainima mea-l mai primesc.

66

1. Odată Domnul se-ntorcea
Din strălucirea Sa,
Cu Ioan, Iacov și Chifa
Din munte cobora.

2. Dar jos la poala muntelui
Mulțimea îl aștepta,
Și un tată cu copilul lui
Plângând se-nfățișa.

3. „O, Doamne iată fiul meu”,
Acest tată zicea,
„Un diavol îl muncește greu”
Și plânsu-l apuca.

4. „Rugat-am ucenicii Tăi
Să îi facă ceva,
Și-nconjurat de farisei
Cu jale suspina.

5. Dar ucenicii n-au putut
Să scoată duhul rău,

- Și acum la Tine apelez eu,
Fă ceva, Domnul meu.
6. Căci mă aplec la mila Ta
Isuse, Domnul meu,
De poți, fă pentru noi ceva,
O, Fiu de Dumnezeu”.
7. „O, neam necredincios”,
Domnul Isus grăi,
„Cât voi mai sta în mijlocul
tău,
O, cât voi suferi?
8. Adu aici pe fiul tău”,
Domnul a poruncit,
„Și dacă crezi în Dumnezeu
Vei fi tămăduit”.
9. Când pe fiu îl aducea
Către Domnul Cristos,
Duhul cel rău l-a aruncat
Și l-a trântit pe jos.
10. Domnul pe duhul necurat
Atuncea l-a certat,
Și aceluși tată El i-a dat
Copilul vindecat.
11. „O, mare este Dumnezeu,
Mulțimile strigau,
Căci am văzut prin Fiul Tău
Mare puterea Ta”.
12. Iar tatăl și cu fiul lui
Acasă s-au întors,
Mergând, slăvind pe
Dumnezeu
Și pe Isus Cristos.
1. Chiar dacă valuri vin mereu
Și crucea-i grea pe cale,
Nu dispera căci Dumnezeu
E-n barca vieții tale.
Chiar dacă vânturi grele bat
Și suferința-i mare,
Nu dispera, că-n Cel
prea-nalt
Găsi-vei alinare.
2. Chiar dacă încercări la rând
Ți-au veștezeit culoarea,
Tu nu uita că în curând
Sosi-va primăvara.
Isuse, încercarea-i grea,
Te vreau cu duioșie,
De voi învinge Îți voi cânta
În cer o veșnicie.
3. Așa e calea către cer
E o luptă înverșunată,
A nu înțelege e firesc,
Dar vei pricepe odată.
Vei înțelege pe deplin
Când lupta va fi gata,
Când îți va șterge al tău
suspîn
Și vei primi răsplata.
4. Îl vei vedea pe al tău iubit,
Primi-vei o cunună,
Pe-a Sale urme de-ai pășit,
Luptând lupta cea bună.
Înaintează deci mereu,
E greu să urci Calvarul,
Dar nu uita căci în curând
Se va sfârși amarul.

68

1. Dumnezeu când l-a chemat
pe Avraam
Din Caldeea ca să
meargă-n Canaan,
I-a promis că îl va
binecuvânta
Cuoseminție în toată lumea.

Cor:

Seminției tale îi promit
Țara ce ți-o-am făgăduit,
Dacă cu credință tu Îmi vei
păstra
Legământul meu pe veci-
totdeauna.

2. Sămânța lui Avraam s-a
înmulțit
Devenind un popor mare
și sfânt;
După ce din Egipt Domnul
i-a salvat
Murmurând și Dumnezeu
i-a lepădat.

Cor:

Iosua și Caleb, calea le-au
urmat,
Trecând Iordanul ca și pe
uscat,
Moștenind Canaanul cel
mult așteptat,
Binecuvântându-i că L-au
ascultat.

69

1. Colo sus pe vremea- ceea

În frumoasa Galileea,
O fecioară locuia
Ce Maria se numea.

2. Nazaret era orașul
Unde ea avea locașul;
Într-o zi Maria sta
Singură la casa sa.
3. Îngerul Gavril intrase
La fecioara sfântă-n casă,
Și în fața ei veni;
„Bucură-te”, îi grăi.
4. „Tu de har ești încărcată,
Cea mai binecuvântată
Din femei pe-acest pământ,
E cu tine Domnul sfânt.”
5. „Doamne, ce înseamnă oare
Acest cuvânt de închinare?”
Îngerul a zis: „Marie,
N-avea teamă, pace ție.
6. Har din cer la Domnul aflaș,
Naște-vei un copilaș,
Fiul Domnului va fi
Și Isus se va numi.
7. Sfânta Lui împărăție
Nesfârșită o să fie.”
Întrebă din nou mirată
„Asta cum o să se poată?”
8. Sunt cu Iosif logodită,
Însă necăsătorită”;
Iar al Domnului trimis
Răspunzând atunci i-a zis:
9. „Duhul sfânt din cer senin
Coborî-va peste tine,

Cu puterea lui cerească
Domnul o să te umbrească.

10. Iar cu neputință nu-i
Nici un lucru Domnului;”
Când Maria auzi,
Cu smerenie grăi:

11. „Dac-așa vrea Cel de sus,
Fie mie cum mi-ai spus,
Căci a Domnului Cuvânt
Se va-mplini pe pământ.”

70

1. Răsune mărire, răsune,
Îngerii ne-aucântat în lume,
Slavă în ceruri sus, pace
pe pământ jos,
Vouă vi s-a născut Cristos.

2. Răsune mărire, răsune,
Celui ce ne-a trimis în lume,
Luceafăr lucitor, lumina
zorilor,
Pe Isus scump Mântuitor.

3. Răsune mărire, răsune,
Cel ce din cer venind în lume,
Ca să răscumpere ca să
ne mântuie,
Fericire să ne deie.

4. Răsune mărire, răsune,
Emanuel e frumos nume,
El e ca soarele, revarsă
razele,
Vindecare ne aduce.

5. Răsune mărire, răsune,
Isus e cel mai frumos nume,

El ne va bucura cu biserica
Sa

Și pacea atunci va triumfa.

6. Răsune mărire, răsune,
Iubirea Lui ca lege-n lume,
Oamenii vor vedea și se
vor bucura,
Isus de Împărăția Ta.

71

1. La nuntă ce s-a-ntâmplat
În Cana Galileei,
Fost-a și Isus chemat
În Cana Galileei.

2. Iară mama lui Isus
În Cana Galileei,
Văzând că nu e vin de-ajuns
În Cana Galileei.

3. Isus atunci S-a sculat
În Cana Galileei,
Și slugile le-a chemat
În Cana Galileei.

4. Și Isus le-a poruncit
În Cana Galileei,
Și slugile au venit
În Cana Galileei.

5. Apă-n șase vase-au pus
În Cana Galileei,
Și le-au umplut până sus
În Cana Galileei.

6. Atunci Isus s-a rugat
În Cana Galileei,
Apa-n vin s-a preschimb
În Cana Galileei.

7. Apoi Isus prin minuni
În Cana Galileei,
Li s-a făcut cunoscut
În Cana Galileei.

72

1. Totdeauna pe-a Domnului
cale
Au fost lupte și-au fost
spini destui,
Însă acei ce-au urmat voii
Sale
Trebuie-au să semene Lui.
2. Nu i-a iubit lumea
niciodată,
Pe cei care lui Cristos i-au
servit,
Ci c-o ură mereu
ne-nfricată
I-au bătut, i-au hulit, i-au
zdrobit.
3. Nu-i la fel pentru toți
încercarea,
Nici răsplata nu-i la toți
într-un fel,
Însă toți la un preț își au
chemarea,
La un preț de dureri
pentru El.
4. Nu fi trist, că în
ziua-ncercării,
E alegerea ta pentru har,
Strălucit ești în haina
ocării,
Când te urci răbdător spre
Calvar.

5. Tu de lanțuri atunci să te
bucuri,
Roagă-te pentru acei ce
le-au pus,
Și-n cereasca răbdare
tăcută,
Birui-vei la fel ca Isus.
6. Iar prin moarte-nmiit vei
culege,
Răsplătirea cerescului
Miel,
Căci astfel, mereu
Domnul-și-alege,
Pe acei ce sunt vrednici
de El.

73

1. Nu mai spune-a ta durere,
frate, nimănu.
Povestește-i tot necazul
numai Domnului;
N-alerga cu chinurile tale
sufletești,
Nici la prieteni, nici la
oameni să le povestești.
2. Oamenii nu pot s-aline
suferința ta,
Prietenii nu pot s-ajute
orișicât ar vrea.
Însă Cel ce-i din vecie
binecuvântat,
A venit întotdeauna la cei
ce L-au chemat.
3. De plângi astăzi și te
doare, mâine vei cânta,

Cel ce știe face rana, El o
va lega.

Nu-ți pierde curajul frate,
nu te întrista,

Rana ta nu e de moarte,
spune Biblia.

4. Și tu când vei înțelege vei
dori mereu

Pe acela care umblă cu
poporul Său,

Căci obrajii cari cu lacrimi
au fost adăpați,

Sus în veșnica Lui slavă
vor fi mângâiați.

5. Deci te du la Domnul frate,
El te-a vindeca,

Rana ta care-i de moarte, El
ți-o va lega.

Și astfel vei fi de-a pururi
de El ușurat,

Căci așa cum El lucrează
nimeni n-a lucrat.

74

1. Zis-a Domnul, privegheați
Și pe Mire așteptați,

Stați cu candelile pline,
Că nu știți ceasul când vine.

2. Miezul nopții a sunat,
Mirele S-a arătat,

Și cele zece fecioare
Au ieșit spre-ntâmpinare.

3. Cinci fecioare înțelepte
Au știut cum să-L aștepte,

De ispită neînvinse
Aveau candelile aprinse.

4. Însă cele cinci fecioare,
Prin ispita-nșelătoare,
Valul lumii le-a cuprins,
Candelile li s-au stins.

5. Atunci Mirele voios,
Al credinței Domn Cristos,
Pe-nțelepte le-a primit
În palatul strălucit.

6. Însă cele cinci fecioare
Au rămas plângând afară,
Ca să-și ispășească vina
Pentru că s-a stins lumina.

7. Tu, cerescule Părinte,
Dă-le-n suflet și în minte,
Să lucească al Tău îndemn
Ca-n candelă untdelemn.

75

Isuse, ce nume plin de slavă,
Ce nume plin de bogăție,
Dreptate, adevăr, lumină,
Putere, pace, bucurie.

Belșug de har, ocean de milă,
De nesecată îndurare,

Blândețe, zel, desăvârșire,
Credință, cinste, ascultare,
Isus, adâncă-nțelepciune.

Iubire, viață, fericire,
Iertare, har și mântuire,

Din El se varsă-n valuri sfinte,
El e izvorul mângâierii,

El e speranța biruinței,
Smerenie, recunoștință,

Evlavie, sinceritate.

Viață, râvnă, hotărâre,

Înfăptuitor, cunoștință,
Răscumpărare, biruință,
Curaj, răbdare, bunătate,
Isus e oglindirea slavei.
Nevinovat și sfânt fidel,
Neschimbătoare-ntipărire,
Ființa lui Emanuel.
El e învierea, nemurirea,
E nevăzut dar vede toate,
E căpetenia oștirii,
E Domnul păcii Savaot.
Mijlocitor și Miel de jertfă,
Atotstăpân și servitor,
Părinte, frate, soră, mamă,
Prieten bun, Mântuitor.
El e-nfăptuitorul mântuirii,
Izbăvitor în ceasul greu,
Lumina lumii, pâinea vieții,
Moștenitor și moștenire,
Statornic, stâncă, temelie,
Aleasă piatră unghiulară
Și Cel ales din veșnicii.
Luceafărul cârmuitor,
Mesia, mare proroc,
Rege, preot, călăuză
În stâlp de nor și stâlp de foc.
Isus e Alfa și Omega,
E cel dintâi și cel din urmă,
Cuvântul vieții, apa vie
Păstorul lumii, stăpân pe
turmă.

El e-nceputul și sfârșitul,
A fost, e azi și o să fie,
El e prezentul, viitorul,
El e întreaga veșnicie.

Comori și averi din astă lume,
Din univers din cer de sus,
Au curs și curg și-n veci vor
curge
Prin Fiul Omului, Isus.

76

1. Când vin necazuri și dureri,
Când vin ispite și-ncercări,
Ai nădejde, nu dispera,
Domnu-ncearcă credința ta.
2. Satana-i pârătorul tău,
Vrea să te lași de Dumnezeu,
El vrea credința să ți-o pierzi
Și drumul tău să deie greș.
3. Iar scumpul nostru
Mântuitor,
El vrea să fim noi răbdători,
Să privim sus, la Golgota,
Unde ne este speranța.
4. Isus ne zice, suflete,
Nu e prea grea a ta cruce,
După puțină răbdare,
Bucuria-ți va fi mare.
5. Iar voi, copii ai Tatălui,
A voastră-i viața vecilor,
Acolo dureri n-or mai fi
Și lacrimi nu s-or mai ivi.

77

1. Ferice cel ce cunoaște
Scutul lui Iehova,
Trăind în al Său sfânt
Cuvânt,
El îl va apăra.

2. Tronul de har este deschis
Pentru El orișicând,
Cerurile îl ascultă,
Milos îl ajută.

3. Pe sfinții Săi care suferă
El i-a purtat mereu,
Și bunătatea Lui mare
Noi o simțim din nou.

4. Gândurile ne îndulcește,
Sarcina ușurând,
Ceața nopții împrăstie
Prin al Său sfânt Cuvânt.

5. Deși suferințe ne-așteaptă,
Noi nu ne întristăm,
Ușoare vor fi
Numai de Tine aproape
să stăm.

78

1. Zis-a Naomi, ne despărțim
Cu sufletul de durere plin,
Dar aceasta pe Rut o durea,
În Moab de aceea nu se
întoarce.

Cor:

(:O, ce bucurie-a fi
Când nu ne-om mai despărți:)

2. Niciodată nu te voi lăsa,
Casa ta va fi și casa mea;
Încotro vei merge, merg
și eu,
Unde vei muri să mor și eu.

3. Poporul tău să fie și-al meu,
Să avem același Dumnezeu;

Facă-mi Dumnezeu orice
ar vrea,
De tine m-a despărți
moartea.

4. Privește pilda gingașei Rut,
Dragostea, credința ce-a
avut;
Fii și tu statornic și-nțelept,
Credincios și totdeauna
drept.

79

1. Du-te Iosif deci pe câmp la
frații tăi
Și să-mi aduci ceva veste
despre ei,
Dacă-s vii, bine, sănătoși,
de mai trăiesc,
Vreau să știu, copiii mei
cum se găsesc.

Așacătore Iosif, Iacov a vorbit,
Du-te fiul meu, o du-te
mai grăbit,
Căci mi-e dor de Iuda și
de Isahar,
De Neftali, Zabulon și de
Ruben.

Cor:

Frații mei, o frații mei,
Unde-i pot găsi pe ei?
Am să-i caut până-i găsesc
Câmpu-ntreg de-l ocolesc,
Să-i aduc de acolo veste
despre ei
Înapoi, la tatăl meu.

2. Frații lui Iosif cu oile erau,
Alui Iacov fii oile-și pășteau,
Pe câmpie jos în vale la
Sihem,
Lângă ape din ținutul lui
Gosen.
Iată, vine visătorul ce-a
visat,
Unul dintre frații lui a și
strigat.
Să-l omoare între ei au
hotărât
Și să spună că ofiară l-au ucis.

Cor:

Frații mei, o frații mei
Zis-a Iosif către ei,
Atât de mult v-am căutat
Până când eu v-am aflat,
Pe câmpii am rătăcit
Până când eu v-am găsit.

3. Fără milă atunci ei l-au
dezbrăcat
Și-ntr-o fântână adâncă
ei l-au aruncat.
Însă Dumnezeu pe Iuda
l-a trezit,
Ca Iosif de moarte să fie
scutit.
Mai bine să-l vindem la
ismaeliți;
Și așa l-au dat cu douăzeci
de arginți.
Bietul Iosif, vezi, copilul
cel iubit
Fu vândut de frații lui rob
în Egipt.

Cor:

Frații mei, o frații mei,
De ce sunteți așa de răi,
Ce va zice tatăl meu
Văzând că-i lipsesc doar eu?
Vai, părinții mei iubiți,
Nu știu când mă mai găsiți.

4. Dumnezeu cu Iosif are un
mare plan
Și el ajunge în casă chiar
la Faraon;
Însă Iacov plângea foarte
amărât
Crezând că Iosif, fiul lui a
murit.
Văzând cămașa lui Iosif
că-i ruptă,
Stropită și muiată toată-n
sânge,
Atunci Iacov cu durere se
luptă
Foarte amărât și-n
continuu plânge.

Cor:

Fiul meu, o, fiul meu, s-ar
putea să mor și eu,
Să plec de pe-acest pământ,
Iosif la al tău mormânt;
Chipul tău nu-l mai privesc,
Cu durere-n suflet plec și
apoi mă răcoresc.

5. Dumnezeul lui Avraam
cel minunat,
Durerile lui Iacov, El le-a
schimbat,

Mai înainte ca s-ajungă-n
mormânt,
El cu Iosif s-a-ntâlnit pe
pământ.
El cu fiii săi au plecat din
Canaan
Și s-au dus în casă chiar
la Faraon,
Unde l-au găsit pe fiul său
Sprijinit și ocrotit de
Dumnezeu.

Cor:

Fiul meu, o, fiul meu, mare
este Dumnezeu;
Nu credeam că mai trăiești
Iosife, oare tu ești?
Să plec acum liniștit
Că pe Iosif l-am găsit.

80

Nu trecu mult și-au venit
Trei crai de la răsărit,
În Ierusalim intrară,
Tot orașul colindară.
Întrebau în lung și-n lat
„Unde-i noul Împărat,
Care acuma s-a născut,
Steaua Lui noi am văzut,
Și-am venit din depărtare
Să-I aducem închinare”.
Iar Irod de-un împărat
Auzind s-a tulburat;
Adună pe toți mai marii,
Arhireii, cărturarii:
„Știți profeții unde au spus
Că va fi născut Isus?”

Ei au zis, „în Betleem,
După cum noi scris avem,
Va ieși cândva Păstorul
Ce va cârmui poporul”.
Împăratul a chemat
Craii și le-a cuvântat:
„Iute în Betleem plecați,
Pruncul acolo să-L căutați,
Și găsindu-L, să veniți
Iar pe-aici să îmi vestiți,
Că vreau și eu să mă duc
Închinare să-I aduc.”
Craii auzind s-au dus,
Steaua-i îndruma de sus.
Și la staul colo, iată,
Steaua se opri deodată.
Merg în fața pruncului,
Cuviincioși se-închină Lui.
Smirnă-I dau cu dărnicie,
Îi dau aur și tămâie.
Noaptea îngerul în vis,
Coborând la ei a zis:
„Către casă când porniți
Pe Irod să-l ocoliți.”
Dânșii când se înapoiară,
Altă cale apucară.
Îngerul în vis veni
Și lui Iosif îi vorbi:
„Ia-ți copilul în brațe acum
Iosif, și să pleci la drum
Din această țară, du-te
În Egipt cât poți mai iute.
Că Irod în gând și-a pus
Să omoare pe Isus.”
Iosif noaptea se sculă,

Mama și pe prunc luă.
Mers-au zile, nu opriră
Până ce în Egipt sosiră.
Iar pe crai, Irod mereu
I-așteaptă-n palatul său;
Și văzând că nu mai vin,
De necaz făcea venin.
A chemat ostașii-ndată:
„Mergeți repede o ceată,
Colo-n Betleem și-n sate
Și-n orașe învecinate.
Casele la rând luați,
Toți copiii să-i tăiați,
De la doi ani mai în jos,
Doar veți da și de Cristos.”
Și războinicii s-au dus,
Au făcut precum le-a spus.
O, ce vaiete-n cetate
Și-nprejurul lor prin sate.
Cumlângeau din minții ieșite,
Mamele nenorocite.
Când vedeau murind pe uliți
Pruncii lor trecuți prin suliiți,
Sau când îi văzu sfărmați
Sub călcâie de soldați.
Dar nici nu încetase plânsul
Când Irod muri și dânsul.
Îngerul atunci i-a zis
Iar lui Iosif noaptea-n vis:
„Ia pe prunc, pe mama sa
Și te-ntoarce în țara ta,
Grijă n-ai de ce să porți,
Că de-acuma-i printre morți
Cel ce mâna vru să pună
Pe Isus ca să-l răpună.”

El în zori cum se sculă,
Mama și pe prunc luă,
Din Egipt la drum porniră
Și în Nazaret sosiră.
Ocrotit de Dumnezeu,
Pruncu' aici creștea mereu,
Și din darul Domnului
Se umplea făptura Lui.

81

1. Această pâine-nchipuie
Trupul Tău cela frânt,
Noi acum cu bucurie
Vrem să ne-mpărtășim.
2. După cum boabele de grâu
S-au frânt, s-au mistuit,
Să devină acum azimi
Ca să ne-mpărtășim.
3. Așa trebuie cu toții
Ca să ne mistuim,
Cu bucurie voioasă
Domnului să-I servim.
4. Acest pahar sângele Tău
Binecuvintează-l,
Cu bucurie să-l luăm
Cu drag să Îți urmăm.
5. Acest pahar ne-amintește
Sângele Tău vărsat,
Cu credință credem asta,
Pentru-a lumii păcat.
6. Credem aceasta Tatăscump,
Dacă ne-om conforma
Simbolului cel minunat
Pe veci ne-om bucura.

82

1. O, cât de dulce sună vestea
Și ce minunat s-aude,
Răscumpărarea ne anunță
Care Isus ne-o aduce.

Cor:

O, crede-n a lui Isus milă,
Ea curge și pentru tine,
Privește dar răscumpărarea
Pentru-ntreaga omenire.

2. El din cerescu-I tron venit-a,
Măreața-i patrie lăsând,
Casă sfărâmelanțul robiei,
Lumină-n noapte aducând.

3. O, vino la Mântuitorul,
Tu ostenit și încărcat,
Uite cum răbdată pe cruce,
Crede pentru a fi scăpat.

4. Nimeni n-ajută, numai Isus,
Altul nu te poate scăpa,
El înc-așteaptă cu răbdare,
Vino iubite, nu aștepta.

83

1. Cum aleargă pe cărare
Cerbul după un izvor,
Astfel caut și eu Cuvântul
Dulcelui Mântuitor.
Chiar în ziua întristării
Mângâierea mi-o găsesc,
În cartea Scriptura Sfântă,
Numa-n ea mă-nveselesc.
2. Numai prin Cuvântul vieții

Biruiesc orice păcat,
Sufletu-n el se-ntărește
Când e trist și apăsător.
Prin el eu înfrâng ispita
Și ca serv ce-s mântuit,
Tot prin el vestesc pe
Domnul

Ce pe cruce a murit.

3. Calea mi se luminează
Prin acest Cuvânt preasfânt,
Viața mi se ușurează
De al grijurilor gând.
Pentru mine e mai dulce
Decât mierea-n gura mea,
Mi-e mai scumpă decât
lumea,
Cartea zisă, Biblia.

84

1. Unde voi găsi iubire
Ca a Ta, dulce Isus?
Chiar când toate vor dispărea,
Tu rămâi în veci Isus.

Cor:

Isuse, eu doresc
Inima să-Ți dăruiesc.

2. Râul seacă, însă lucrul
Tău în veci va dăinui;
Brațul Tău nu se oprește,
Toate chiar de s-ar opri.
3. Când în noi ne vom încrede,
Nicidecum n-om izbuti;
Însă când lucrăm cu Tine,
Toate ne vor reuși.

85

1. O voce de gloate multe
În cerul nou se-aude,
Aleluia, mântuirea
Și puterea și mărirea
Dumnezeului nost' fie
Căci ne-a adus mântuire!

Cor:

- Veseli să ne bucurăm,
Cu toții onoare să-I dăm;
Pentru Miel nunt-a venit,
Mireasa s-a pregătit,
I s-a dat haină de in
Cu care s-a-mpodobit.
2. În adevăr și dreptate
Sunt judecățile Tale,
Căci pe-acei i-ai judecat
Cari tot pământul l-au
stricat;
Aleluia, căci fumul lor
Se suie-n vecii vecilor.
 3. Douăzeci și patru de bătrâni,
Cele patru făpturi vii,
'Naintea tronului plecați
Lui Dumnezeu s-au
închinat,
Aleluia, cu toții zicând,
Lăudați pe Domnul cel
Sfânt.

86

1. Frumos este să laudăm
Doamne, sfânt numele Tău;
Toată ziua bunătatea Ta
o vestim,

Că Tu ne înveselești
Cu lucrurile Tale,
Dându-ne libertate să
Te laudăm.

Cor:

- Ce frumos este a cânta
Doamne spre mărirea Ta,
Pentru bunătatea Ta.
Cât de bine este Doamne,
A lauda numele Tău
Este frumos.
2. Cei sădiți în casa Ta
Sunt ca cedrii din Liban,
Înverzesc, în curțile Tale
Doamne,
Cu untdelemn îi stropești,
Putere le dăruiești, ca să
lupte
Contra celor pământești.
 3. Ochii mei își vor vedea
Împlinită dorința
Față de vrăjmași
Care vor căuta,
Punând în cale crucea,
Să ne-ncerce credința,
Dar Tu l-ai tăle dai biruință.
 4. Dacă cei răi înverzesc
Ca și iarba de pe câmp,
Estenumaica să fie nimicîți;
Că Tu, Doamne,
Ești-nălțat,
De mărire înconjurat,
Și toți cei ce fac răul s-or
risipi.

5. Ce-i mai scump și mai de
preț
Cape Domnul să-L servești,
Aducând roade și la
bătrânețe
Arătând ce este bun.
Ce frumos este Domnul,
Și cu fapta și cu vocea
Să-L laudăm.

87

1. De când am aflat pe Isus
Sunt așa de fericit,
Că eu nu caut la lume
Ci la Cristos cel răstignit.

Cor:

El a răbdat pentru mine,
Aleluia voi cânta,
Și ce am mai scump pe lume
Lui îi voi sacrifica.

2. Nimic în această lume
Nu mă face așa voios,
Ca jertfa de pe cruce
A slăvitului Cristos.

3. Și doresc ca a mea viață
Pentru El ca s-o trăiesc,
Știu că în urma suferinței,
Cunună eu dobândesc.

88

1. Într-o zi Domnul Isus
La Ierusalim s-a dus,
Vede acolo întâmplător
Scăldătoarea oilor.

2. Lângă această scăldătoare

Se aflau cinci foișoare.
Stau și zi și noapte-n ele
Oameni chinuți de rele.

3. Feldefel: șchiopi, orbi, uscați,
O mulțime adunați,
Și-așteaptă cu nerăbdare
Toți a apei tulburare.

4. Căci un înger când și când
Din înălțimi venea zburând,
Jos în apă el intra,
Până-n fund o tulbura.

5. Reușind să te arunci
Cel dintâi în apă atunci,
Vindecat pe loc erai
De orice boală pătimeai.

89

1. Sună Biblia în glas tare
Să ne deșteptăm din somn,
Ea sună la fiecare
Căci avem Rege și Domn.
Domnul e prezent, Domnul
e prezent
Credinciosule, vezi tu asta?

2. Nu căuta mărire în lume,
Precum Solomon a zis,
Că toate-s deșertăciune,
Toate sunt umbră și vis.
Fă ca Solomon, fă ca
Solomon,
Ca să fi în cer Rege, Preot.

3. Fă cum a făcut Maria,
Ea și-a ales partea de sus,
Căci cu lacrimi ea a spălat

Picioarele lui Isus.

Fă ca Maria, fă ca Maria,
Alege-ți și tu partea de sus.

4. Deschide-ți a ta ureche
Precum Lidia-a deschis,
Ca să ai bună intrare
În frumosul paradis.
Fă ca Lidia, fă ca Lidia,
Deschide-ți și tu inima ta.

90

1. Mântuire ni s-a dat
Fără nici o plată,
Doar Cristos ne-a mântuit
Fără nici o plată.
De păcat ne-a izbăvit,
Cât de mult El ne-a iubit,
Pentru noi El a murit
Fără nici o plată.
2. Curge un bogat izvor
Fără nici o plată,
Veșnic și mântuitor,
Fără nici o plată.
Orișicine care vrea,
Însetat din el să bea,
Mântuire v-a afla
Fără nici o plată.
3. De Isus tu ești iubit
Fără nici o plată,
Vrei să fii tu mântuit
Fără nici o plată,
Inima Lui s-o predai
Este tot ce poți să-I dai,
Lângă El și tu să stai
Fără nici o plată.

91

1. Cândți-am înțeles chemarea
Eu de toate m-am lipsit,
Și-am venit să stau cu Tine
Căci Isuse, Te-am iubit.
2. M-am desprins din hora
lumii,
Din plăcere eu m-am smuls,
Am venit să stau cu Tine
Și Isuse să Te-ascult.
3. Despărțitu-m-am de
prieteni
Și de frați m-am despărțit,
Și alipitu-m-am de Tine
Căci Isuse, Te-am iubit.
4. Cartea Ta îmi este legea
Și Cuvântul Tău îl cred,
Am venit să stau cu Tine
Și Isuse să-Ți urmez.
5. Fă ce vrei de-acum cu mine,
Dă-mi ce vrei, cu drag
primesc,
Nu mă mai despart de Tine,
Căci Isuse, Te iubesc.

92

1. Odată L-am văzut trecând
Cuturma pe păstorul blând,
Mergea cu turma la izvor
Blândul păstor, blândul
păstor.
2. Pe o oaie ce căzuse jos
O ridicase El frumos
Și-a dus-o-n brațe iubitor

- Blândul păstor, blândul
păstor.
3. Pe alta care la pământ
Zăcea cu piciorușul frânt
El o legă mângâietor
Blândul păstor, blândul
păstor.
 4. Iar mai târziu L-am întâlnit
Cu spini era împodobit
Într-o mulțime de popor
Blândul păstor, blândul
păstor.
 5. Când L-am văzut L-am
întrebat:
Cine sunt cei ce Te-au
scuipat?
Atunci a suspinat ușor
Blândul păstor, blândul
păstor.
 6. Și mi-a răspuns duios și lin:
Cei ce Mi-au pus cununi
de spini
Sunt oile ce le-am fost lor
Un blând păstor, un blând
păstor.
 7. Iar cei ce Mă batjocoresc
Și cei ce cruce-Mi pregătesc
Sunt cei la care iubitor
Le-am fost păstor, Le-am
fost păstor.
 8. Iar cei ce Mă lovesc pe obraz
Sunt oile care pe drum
Le-am dus la câmpșila izvor
Cabun păstor, cabun păstor.
 9. Tăcu și ochii Lui senini
Delacrimilimpezi era uplini;
Plângea de mila oilor
Blândul păstor, blândul
păstor.
 10. Și-atuncea oile-au venit,
Pe cruce sus L-au răstignit,
Iar plângea de mila lor
Blândul păstor, blândul
păstor.

93

1. Doamne, Doamne ceresc
Tată,
Noi la Tine am venit,
Părăsindu-le pe toate,
Căci pe Tine Te-am iubit.
2. Lumea-imoartă pentru mine
Și eu sunt mort pentru ea,
În inimă, Doamne sfinte,
Numai Tu loc vei avea.
3. Eu nu am altă dorință,
Și, terogsă mi-o împlinești,
Te rog Doamne, dă-mi
putere
Să uit cele pământești.
4. Să păzesc în curăție
Legământul minunat,
Pân' la moarte să-mi port
haina
Nepătată de păcat.
5. Fericirea cea mai mare
Pentru mine este atunci,
Când păzesc fără cârtire
Tot ce-a poruncit Isus.

6. Legământul ce-am făcut
Până la moarte am să-l țin,
Până la moarte numai Ție
Mă voi închina, Amin.

94

1. Plin de duhul sfânt Isus
Într-un loc pustiu s-a dus,
Patruzeci de zile-a stat
Și nimica n-a mâncat.

2. După așa de lung postit,
Foamea corpul i-a slăbit,
Cum stătea acol' deodată
Satana Lui I se arată.

3. Se oprește-n fața Lui:
„De ești Fiul Domnului,
Pietrelor din cale, iacă,
Zi-le pâine să se facă”.

4. Dar blândul Isus grăi:
„Nu cu pâine va trăi
Omul cât e pe pământ,
Cicu-al Domnului cuvânt”.

5. Sus la munte apoi L-a dus
Ispititorul pe Isus,
Și-I arat-o mpărăție
Și-o frumoasă bogăție.

6. „Ale Tale toate fie
Dacă mi Te-nchini azi mie”;
Drept răspuns Isus i-a zis:
„Nu știi oare cum stă scris?”

7. Domnului să te închini,
Nu la dumnezei străini”.
Dup-aceea ispititorul

Cu Isus Mântuitorul,

8. La Ierusalim veni,
Sus pe templu Îl sui,
Și apoi iară-i zice Lui:
„De ești Fiul Domnului,

9. Cu adevărat Cristos,
Aruncă-Te de-aicea jos,
Din văzduh trimite-Ți-a
Îngeri pentru paza Ta.

10. Ca la toate ziditorul
Casă nu-Ți lovești piciorul”,
Dar Domnul i-a cuvântat
„Fugi de-aici duh necurat”.

95

1. Venea ologul de-acasă
Și sta la poarta frumoasă,
Totdeauna era dus
Să cerșească era pus.

2. Aștepta ca trecătorii
Să-și arunce bănișorii,
Să poată trăi și el
Pentru că nu umbla defel.

3. Venea Ioan și cu Petru
Să se închine la Templu,
La poartă ei au ajuns,
Ologu' mâna a-ntins.

4. Aur și argint nu am,
Dar ceea ce am îți dau;
În numele lui Cristos
Fii tu astăzi sănătos.

5. De la poarta cea frumoasă
Să mergi sănătos acasă;

În numele lui Isus,
Acum ridică-te i-a spus.

6. De mână l-a apucat
Și-n picioare l-a sculat,
Gleznele își îndrepta
Și a-nceput a umbla.
7. Iar poporul se mira
Pentru că îl cunoștea,
Căci ologul a cerșit
Până ce-a îmbătrânit.
8. Tot poporul din templu
Privea la Ioan și Petru,
Căci ologul sărea-n sus
Și-l lăuda pe Isus.
9. Poporului israelit
Atunci Petru i-a vorbit:
Pentru ce vă mirați voi
De lucru ce-am făcut noi?
10. Acest om s-a încrezut
În Isus ce L-ați vândut,
În Isus Cel răstignit
Vindecare a primit.
11. În numele lui Isus
Să se bucure nespus.
De voiți să fiți iertați
Slavă lui Isus să-I dați.

96

1. Zis-a Domnul către Iona:
Mergi în cetatea Ninive,
Și deschideți gura ta,
La popor să-i spui așa:
2. Domnul sfânt a hotărât

Să vă ia de pe pământ;
Patruzeci de zile-or fi
Ninive s-a nimici.

3. Dar Iona s-a-mpotrivit
Să asculte n-a voit;
El de Tatăl s-ascundea
Pe mare călătorea.
4. Însă Tatăl a privit
Pe Iona cum a fugit;
Tatăl sfânt S-a mâniat
Și marea s-a-nfuriat.
5. Oamenii cu greu vâsleau,
Unul pe altul se-ntrebau:
„Cine a păcătuit?
Suntem gata de murit”.
6. Și tare s-au-nspăimântat,
La Dumnezeu s-au rugat;
Iona liniștit dormea,
De nimica nu-i păsa.
7. Oamenii l-au deșteptat,
Pe Iona l-au întrebat:
„Strigă tu la Dumnezeu
Să ne scape de la rău.
8. Că de nu ne prăpădim,
În valuri ne nimicim”;
Și atunci la sorț au tras
Și pe Iona a rămas.
9. Iar oamenii se mirau
Și pe Iona întrebau:
„Spune ce-ai păcătuit
De între noi ai venit”?
10. Iona gura și-a deschis

Și către oameni a zis;
„Voi pe mine mă luați
Și în mare m-aruncați.

11. Căci eu sunt cel vinovat
Crezând că voi fi scăpat,
Care am păcătuț
Și de Domnul am fugit”.

12. Și pe Iona îl luară
Și-n mare îl aruncară,
Iar marea s-a liniștit
Toți oamenii s-au uimit.

13. Iar Domnul a pregătit
Pește ce se cheamă chit,
Pe Iona l-a înghițit
Iona în pește s-a găsit.

14. Trei zile, trei nopți a stat
Iona în pește speriat;
Iona-ntruna se ruga
Către Dumnezeu striga.

15. Din fundul adâncului,
Din pântecul chitului,
Dumnezeu l-a ascultat,
Peștele l-a aruncat.

16. Chiar din pântecul lui
Pe fața pământului,
Iona-n grabă a plecat
La Ninive a strigat.

17. „De nu vă veți pocăi
Voi cu toții veți pieri.
Patruzeci de zile-or fi
Ninive s-a nimici”.

18. Ninivenii au venit

Cu-al lor rege stăruind,
Ninivenii n-au mâncat,
În sac și-n cenușă-au stat,

19. La ordinul regelui
Ascultând porunca lui.
Dumnezeu s-a îndurat
Pe Ninive a iertat.

97

1. Când Isus cu ceata Sa
Iar la țărături se-ntorcea,
I-au ieșit spre-ntâmpinare
Oameni, o mulțime mare.

2. Din acest potop de lume
Un fruntaș, Iair pe nume,
A cerut îngenunchiat
Și cu lacrimi L-a rugat.

3. Doamne, vino fie-Ți milă,
E pe moarte a mea copilă,
Vino până la mine acasă,
Fă-mi copila sănătoasă.

4. Însoțit de-ai Săi, Isus
După el pe loc s-au dus,
Iar în mers era urmat
De-un popor nenumărat.

5. Printre lumea ce-L urma
Și-o femeie se afla,
De ani doisprezece ea
De o boală suferea.

6. Mult cu doctori se îngrijea
Toată averea-și cheltuia,
Fără a-și face vreo ispravă
Dar era mai rău bolnavă.

7. De Isus când auzi,
Iute după El porni;
„O, dac-aș putea nițel
Numai să m-ating de El”.
8. Își zice sărmana-n sine,
„Eum-aș face atunceabine”.
Merse-n urma Domnului,
S-a atins de haina Lui,
9. Și-a simțit atunci îndată
Că de boală-i vindecată,
Iar Isus se-ntoarce, „cine
S-a atins pe drum de Mine?”
10. Nu-I răspunse la-ntrebare
Nimenea din adunare.
„Doamne”, Petru a glăsuیت,
„Ești atât de înghesuit
11. Și mai cauți dintre lume
Cine Te-a atins pe Tine?”
Domnul îi răspunse: „Da,
Am fost atins de cineva.
12. Am simțit ieșind din Mine
O putere nu știu cine”,
Cea care a fost vindecată
Se apropie-nfricată,
13. În genunchi se așterne jos
Înaintea lui Cristos,
Tot îi spune adevărat,
Iar Isus a cuvântat,
14. „Fiicamea, delunga-ți boală
Te-ascăpat credința, scoală,
Mergi la casa ta voioasă,
Fii de-acuma sănătoasă.”
15. Cum vorbea El cu femeia,
Oamenii în clipa aceea,
Lui Iair aduce o veste:
„Vino, fiica-ți moartă este.
16. Domnu’ acum la casa ta
N-are acum ce căuta.”
Auzind Isus vestirea,
Spre Iair ținu privirea.
17. „Nu te teme”, îi grăi,
„Crede, fiica-ți va trăi”,
Astfel după ce-i vorbește
Celui care-l însoțește,
18. Vede-n casă tulburare
Oameni, tânguire mare;
„Ce vă tânguți așa”,
Domnul cuvântatu-le-a.
19. „N-o mai plângeți pe
fecioară,
Nu e moartă, numai
doarme.”
Cei de față nu știau,
Fata moartă o credeau.
20. Domnul afară i-a scos
Dar pe tatăl l-a oprit,
Și pe mama și pe cei
Ce se aflau pe lângă ei.
21. În odaie a intrat,
Merse lâng-al fetei pat,
Și pe ea mâna a pus,
„Scoală-te copilă”, a spus.
22. „Dați-i ceva de mâncat”,
Zis-a Domnul și-a plecat.

Iar părinții și cei adunați
Toți rămaseră mirați.

23. De acolo când a ieșit,
Cu doi orbi s-a întâlnit.
„Doamne” zis-au amândoi:
„Fie-ți milă și de noi.”

24. Iar Isus în loc a stat,
„Credeti oare”, i-a-ntrebat?
„Că vă pot Eu vindeca?”
Orbii glăsuit-au, „da”.

25. Cu un deget binișor
El atinse ochii lor;
„Fie precum credeți dară”,
Ochii lor se vindecară.

26. Nu s-a depărtat El bine,
La Isus un mut mai vine;
La atins cu mâna Sa,
Limba dezlegatu-i-a.

98

1. Că sunt de plăcute Doamne,
A Tale locașuri sfinte,
Unde oamenii ascultă
Prețioasele-Ți cuvinte.

2. Sufletul tânjește în mine
Și suspină mereu de dor,
După curțile de pace
Doamne al oștirilor.

3. Inima îmi strigă-ntruna,
Te cere ființa mea,
Dumnezeul meu, acolo
Te privesc eu pururea.

4. Căci și pasărea acolo

Casă-și face cu mult zel,
Rândunica-și face cuibul
Și-și pune puii-n el.

5. Ah, altarele preasfinte
Mă atrag mereu, mereu,
Creatorul meu cel veșnic,
Adoratul Dumnezeu.

6. Fericit este acela
Ce rămâne-n casa Ta,
Căci el poate-n adorare
Numele a-Ți lăuda.

7. Fericit cine se-ncrede
În tăria Ta de Tată,
Și în inimă păstrează
O credință nepătată.

8. Când străbat ei valea morții
În izvoare o prefac,
Și cu ploaia timpurie
Binecuvântări atrag.

9. Din putere în putere
Ei ajung mergând mereu,
Și se-nfățișează astfel
În Sion la Dumnezeu.

10. O, ascultă a mea rugă,
Dumnezeul meu cel drept,
Ia aminte cu-ndurare
Căci eu mila Ta aștept.

11. Tu ne ești un scut puternic,
Uită-te la noi și vezi
Fața celui Uns de Tine
Și ne ține pururi treji.

12. Căci mai mult e-o zi la Tine
Petrecută-n casa Ta,

Căci acolo val de pace
Îmi inundă inima.

13. Eu doresc să fiu acolo
Și să stau la pragul Tău,
Dar să nu rămân în cortul
Omului cu gândul rău.

14. Căci Tu, Doamne ești
întruna
Scut și soare pentru noi,
El dă slavă și-ndurare
Și ne scoate din nevoi.

15. Nu-i lipsește nici un bine
Omului neprihănit,
Cel ce-n Tine se încrede
Este veșnic fericit.

99

1. Sara a născut băiat,
Numele Isaac i-a dat;
După o vreme oarecare
Când Isaac era mai mare,

2. Dumnezeu s-a arătat
Lui Avraam și-a cuvântat:
„Sui pe muntele Moria
Și acolo cu tine ia

3. Pe iubitul tău copil,
Jertfă Mie adă-mi-l”;
Avraam când a auzit
Un cuvânt n-a mai vorbit.

4. Până-n ziuă s-au trezit,
Iute asinul au luat,
Un braț de lemne au
despicat,
Pe asin le-a așezat.

5. Slujitori vreo doi luară,
Și copilul și plecară,
Trei zile călătoriră
Și a patra zi sosiră.

6. „Lângă munte stați aci”,
Slujitorilor vorbi,
„Cu asinul, iară eu
Mă sui cu copilul meu,

7. Sus să ne rugăm apoi,
Iarăși voi veni la voi.”
Lemnele de asin cărate
Lui Isaac le puse-n spate,

8. Apoi focul și-a luat
Și cuțitul și-au plecat.
Cum urca în sus pe plai,
Cuvântă Isaac din grai:

9. „Tată, lemne avem și foc,
Dar eu nu-nțeleg deloc,
Care-i oaia de jertfit;”
Iar Avraam i-a glăsuțit,

10. „De acestea, dragul meu,
Îngriji-S-a Dumnezeu.”
Pe înălțime cum sosi,
Un altar Avraam zidi.

11. Pe altar deasupra puse
Toate lemnele aduse,
Și-apoi fiul și-a luat,
Pe lemne l-a așezat.

12. Când cuțitul și-a luat
Ca să-njunghie pe băiat,
Îngeru-i vorbi din nor:
„Stai Avraam să nu-l omori.

13. Domnul bucuratu-S-a
Astăzi de ascultarea ta,
Fiul dacă Ți-a cerut,
Să te-ncerce doar a vrut”.

14. Împrejur el când privește,
Unberbece Avraam zărește,
Coarnele și le încurcase
Într-o tufărie deasă.

15. Spre berbece s-a-ndreptat,
Coarnele i-a descurcat,
Și-n loc de al său lăstar
Îl jertfi pe el pe-altar.

16. Dumnezeu i se-arăta
Lui Avraam și-i cuvânta:
„Fiindcă tu M-ai ascultat,
Pentru Mine n-ai cruțat,

17. Nici pe fiul scump al tău,
Jurământ, Avraam, fac Eu,
Căci te-oi binecuvânta,
Neamul tău-nmulți-se-va.

18. Ca mulțimea stelelor,
Ca nisipul mărilor,
Și printr-un Mântuitor,
De aceea în viitor

19. Fie binecuvântate
Ale lumii neamuri toate.”
De acum până-n vecie,
Amin, Doamne, slavă Ție.

100

1. A sosit ziua de care, fraților,
Avem bucurie mare în
Domnul;

Dumnezeu a rânduit, asta
zi a pregătit,
Din multe părți, fraților,
ne-am întâlnit.

2. Iubire-asta a făcut-o
Dumnezeu
Când l-a dat la Golgota pe
Fiul Său,
Chinuri grele-a suferit, să
ne facă fericiți
Și de moarte să fim pe veci
despărțiți.

3. Acum nu priviți la lume
că-i frumos,
Priviți numai la Domnul
Isus Cristos;
El ne spune prin Cuvânt
că nu ne va părăsi,
Ci ne arată cât de mult El
ne-a iubit.

4. Acum cu pace, fraților,
vom pleca,
Cu iubire din inimă
mâna-om da,
Și din ochi vom lăcrima, nu
știm când ne-om mai
vedea,
Că ne este ca și un vis viața.

101

1. Străin-a fost viața mea
Și plânsul m-a-nsoțit în ea,
A fost o viață de amar
Și de dureri fără hotar.

2. Târziu de tot am întâlnit
Un om pe care L-am iubit,
Eram în lume singurel
Și sprijin am aflat în El.
3. În clipa când L-am întâlnit
Eram de patimi biruit,
De greutate și de amar
Și de dureri fără hotar.
4. Eu sufăr c-am păcătuit
Dar El de ce a suferit?
Eu port a mele fărădelegi,
El a purtat a lumii-ntregi.
5. Eu pe dușmani i-am
dușmănit,
El totdeauna i-a iubit;
Și-abia atunci văzui și eu
Ce-a făcut El și ce fac eu.
6. O, Tu, Isuse, scumpul meu,
Mult ai răbdat în locul meu,
Ca să pot fi eu mântuit
O, Tu în veci să fii mărit.

102

Obosit de drum fiind,
Odată Domnul odihnind,
În Betania, aci,
Marta-n casă Îl primi.
Ea un frate avea, numit
Lazăr, de Isus iubit,
Și o soră, pe Maria;
Mare le-a fost bucuria.
Maria când văzu-n casă,
Pe Isus șezând la masă,

I se-așează la picioare
Și-L ascultă cu-nsetare.
Marta multă treabă-avea,
La Mântuitor venea,
„Doamnesora-mistă-s-asculte,
Singură-s pe cap cu multe.
Spune-i ajutor să-mi dea”!
Domnul blând privi la ea:
„Marto, Marto prea voiești
Multe lucruri să-mplinești.
Toate-s lucruri de prisos,
Unul e, trebuincios
Vezi, Maria sora ta,
Partea bună alesu-și-a,
Care nu va fi luată,
De la dânsa niciodată.”

103

1. Al neamului rege sfânt
Va fi domn peste pământ
Glorioasa-i guvernare
Tot pământul ocupând
Atunci Avraam, Isaac, Iacov,
Din mormânt se vor scula
Pământul în stăpânire
Dumnezeu le va preda.
2. Atunci se va împlini
Cuvântul din Facere
Douăzeci și opt capitol
Versetul treisprezece
Și scara din doisprezece
Iacov, el când a visat
Legătura se va-ncheia
’Ntre ei cu Biserica.

3. Atunci Domnul va turna
Peste casa lui David
Și peste locuitorii
Ai Ierusalimului
Duh de rugă și-ndurare
Peste ei s-a revărsa
Și cu toții s-or întoarce
La măritul Mesia.
4. Israel și cu profeții
În toate vor propăși
Și auzind popoarele
Ele toate s-or uimi
Neputând să se conducă
Prin a lor slăbiciune
La Ierusalim s-or duce
Să-și aducă ordine.
5. Căci din Sion, Biserica
Va ieși atunci legea
Din Ierusalim profeții
La popoare o vor da
Și domnia Lui va crește
Peste tot se va-ntinde
Învingând moartea și boala
Câștigând fericirea.
6. Atunci cei ce se vor afla
La-nceput în viață
Și gustând ei fericirea
De care vor avea parte
S-or ruga și pentru-ai lor
Să-i primească înapoi
Dar ei neinsprăvind vorba
Cristos îi va asculta.
7. Atunci ceată după ceată

Din mormânt se vor scula
Și întorcându-se acasă
Vor avea ocazia
De la Domnul să primească
Apa vieții în dar
Curgând de sub pragul casei
Pe toți îi va vindeca.

8. Noi văzând acestea toate
Înainte de-a sosi
Să ne dăm cu toți silința
În ceata dintâi să fim
Mulțumindu-ți Tată Ție
Prin iubitul Fiul Tău
Că ne-ai descoperit nouă
Planul cel mărit al Tău.

104

1. Când pericol, furtuni ne
îngrozesc
Prietenii vin cu împotrivire
Orice ne ajunge noi nu ne
pierdem
Căci scris este, Domnul
se-ngrijește.
2. Vezi tu păsărica, deși în
grânar
Nu adună, dar tot are hrană
Deci voi cei sfinți, de foame
nu vă temeți
Căci scris este, Domnul
se-ngrijește.
3. N-ai frică, Satan drumul
îți ține
Credința învinge, totul
dispare

A lui amăgiri nu-ți pot
strica ție
Căci scris este, Domnul
se-ngrijește.

4. De-ți șoptește Satan
drumul să-l lași
Puterea slabă nu va birui,
În neputință curajul nu-
ți pierde
Căci scris este, Domnul
se-ngrijește.

5. Nu te-ncrede-n tine, tu
n-ai merit
Domnu-i puterea la El
privește,
Înneputința ta El izbăvește
Căci scris este, Domnul
se-ngrijește.

6. Și când în sfârșit moartea
a sosit
Găsești odihnă în a Lui
Cuvânt
Nu fi trist ai semn, harul
Său cu tine
Căci scris este, Domnul
se-ngrijește.

105

1. De-ai luat pe umeri crucea
Și-ai pornit pe drum cu ea
Du-o frate cu răbdare
Nu căuta să scapi de ea.
2. De-ai luat pe umeri crucea
Și-ai pornit pe drum în sus

Du-o frate la Golgota
Lângă crucea lui Isus.

3. De-ai luat pe umeri crucea
Și-ai pornit pe-un drum
spinos

Du-o frate cu răbdare
Lângă crucea lui Cristos.

4. Crucea cea de suferință
Care și Isus a dus
Crucea cea de suferință
Toți urmașii lui au dus.

5. Înainte tot cu crucea
Înainte, tot mereu
Domnul ne va da putere
Și-n necazul cel mai greu.

106

1. Galileea, Galileea
Pevecirămâi în mîntea mea
Cu-al mării țărîm tăcut,
frumos
Unde-a-nvățat Isus
Cristos.

Cor:

Galileea, Galileea
Neștearsă-mi ești din
mîntea mea
Numele tău frumosu-ți loc
Despre Cristos vorbește-n veac.
2. Pe locul tău în vas purtat
Sau și pe jos Domnu-a
umblat
Cuvinte vii, El predicând

Și suferința vindecând.

- Galileea numele tău
Va fi pe veci în gândul meu
În tine-ntâi a răsărit
Lumina ce ne-a mântuit.

107

- Lăudați-L că e mare
Dumnezeu
(: C-a păzit cu mâna tare
Pe creștini, poporul Său:)
- El din veac ne-a fost
părinte și stăpân
(:Nici de astăzi înainte
N-o să uite de creștini:)
- Mare este a lui putere și va fi
(: De aceea când I-om cere
Să ne-ajute va veni:)
- Când veneau ispite grele
peste noi
(: Dumnezeul nost cel mare
Ne-a dat puteri de eroi:)
- L-am chemat ca să ne-ajute
și-a venit
(:Și din probe mari și grele
Mâna Lui ne-a izbăvit:)

108

- Trăim acum în timpul
Când Dumnezeu cel sfânt
Descoperea pe Domnul
L-ai Săi de pe pământ
Și taina cea dorită
De mulți drepti credincioși

Era descoperită l-ai Săi
fii pioși.

Cor:

Deci să-L mărim pe Domnul
sfânt

Căci El mult foarte ne-a iubit
Lăsând acuma pe pământ
Al Său Cuvânt descoperit,
Casă-Lcunoaștemcă-Iprezent
În zorii zilei de acum
Și că cel ce-i consacrat
Intră-n al Său palat.

- La restatornicire
Atunci ei vor vedea
Planul este mântuire
Pe mulți va bucura
Căci în Mileniu Domnul
Va fi El împărat
Și-o sută ani tot omul
V-avea pentru-ndreptat.
- Deci cei ce în Mileniu
Rămân pe-acest pământ
Ei n-or vedea pe Domnul
Decât prin Spirit sfânt
Dar toți vor fi fericiți
Căci Domnul le va da
Cuvântul Său cel dulce
Care-i va mângâia.
- Dar cel ce nu ascultă
De-al Domnului Cuvânt
După ani o sută
Va merge în mormânt
Și-atunci pentru vecie

S-a pierde acel om
Și după ani o mie
S-a pierde și Satan.

109

Zis-a Domnul Dumnezeu,
Fă tu Noe ce zic Eu, (:fă vapor:)
Trei sute de coți lungime trei
zeci înalt

Că voi slobozi mari ape
Și voi pierde pe noroade,
(:am să-i pierd:)

Pentru că-n lume pierise,
Cinstea, credința murise
(:peste tot:)

Iar pe tine om de bine,
Căci te-ai mai gândit la Mine
(:Te-oi scăpa:)

Tu și familia ta și animalele-n
vapor

Păsările cerului și florile
câmpului (:tot perechi:)

Și-a închis Dumnezeu dar
Cu cheia ușa de-afară,
(:cu mâna:)

Mare potop a venit
Oamenii s-au tânguit
(:căci ei mor:)

Iar atunci de frica morții
Către Noe vin cu toții
(:umiliți:)

Toți oamenii s-au înecat
Viața-n lume s-a gătat
(:prin apă:)

Noe atunci s-a înspăimântat
Că pământul s-a înecat
(:cu apă:)

Dumnezeu a mângâiat,
Vaporul s-a ridicat pe muntele
(:Ararat:)

Corbul negru îl trimise
Din vapor când se deschise
(:fereastra:)

Porumbelul apoi se pierde și
S-a-ntors cu frunză verde
(:de măslin:)

Când vaporul se oprise
Ușa largă se deschise și au
(:ieșit:)

Pe pământul curățat
Noe atunci a pregătit
(:un altar:)

Atunci Noe s-a rugat
Și din toate jertfă a dat
(:Domnului:)

110

1. Vie copilașii la cel răstignit
Pentru păcătoșii, Domnul
a murit.

Iată-L pus pe cruce blând
și răbdător

Plin de răni și sânge,
bunul Salvator.

2. Inimile voastre Lui să le
predați

Prin credință sfântă
lacrimi să vărsați.

Căci păcatul nostru
Domnul l-a purtat
Pentru vina noastră,
moarte a răbdat.

3. Deci fugiți de rele nu
păcătuiți
Și iertare cereți când vă
știți greșiți.
Răsplătiți-L bine pe
Crucificat,
Spune-ți o, Doamne, Ție ne-
am predat.

111

1. Când copiii au plecat
Iată un tânăr a-ntrebat,
Doamne ce povață-mi dai,
Ca să pot să intru-n rai.

Cor:

Vezi, vezi tânărule
Isus te caută
Dă-i Lui viața ta tânără.

2. Vezi poruncile păzește,
Către tânăr îi vorbește,
Nu ucide nu fura
Nu minți 'n viața ta.
3. Pe părinți cinstește-ți,
Cumpătat mereu să fii
Să-l iubești ca și pe tine
Pe aproapele de bine.
4. Iar tânărul a răspuns
Toate acestea câte ai spus
Din pruncie le-am păzit
Ce mai am de împlinit.
5. Iată ce mai ai să faci,
Dă-ți averea la săraci
După mine apoi să vii
Vei avea-n cer avuții.
6. De la El la învățăcei,
Și Le-a zis iubiții mei
O, cămilă drept vă spun
Prin urechea acului,
Va intra mai lesne, mai
Decât un bogat în rai.

Cuprins

A sosit ziua de care, fraților	100
Această pâine-nchipuie	81
Acum dar, rămâne, credința, speranța ... 1 Cor. 13	63
Adânc doresc ca să-mplinesc	5
Al Iudeii împărat	60
Al neamului rege sfânt	103
Aș vrea Isuse scump să fiu cu Tine	6
Așteptat-am cu răbdare	61
Când copiii au plecat	111
Când drumul meu e-ntunecos	29
Când ești trist și apăsător de durere	30
Când Isus cu ceata Sa Mat. 9	97
Când Isus de prin Iudeea ... Ioan 4:3	25
Când mergeai cu crucea-n spate ... Luca 23:26	23
Când pericol, furtuni ne îngrozesc	104
Când privesc la Tine Doamne	3
Când ți-am înțeles chemarea	91
Când vin necazuri și dureri	76
Cât sunt de plăcute Doamne ... Ps. 84	98
Cât timp va fi Cristos	27
Câte daruri minunate	26
Cetatea mea, locaș iubit	24
Chiar dacă valuri vin mereu	67
Cine-a crezut vestea Lui	10
Colo sus pe vremea- ceea ... Luca 1:26	69
Cu dor aștept mareața zi	28
Cum aleargă pe cărare	83
De-ai luat pe umeri crucea	105
De când am aflat pe Isus	87
Doamne, Doamne ceresc Tată	93
Domnul e păstorul meu ... Ps. 23	31
Dumnezeu când l-a chemat pe Avraam	68

Dumnezeul Sfânt a rânduit	59
După cină a mers Isus	12
Du-te Iosif deci pe câmp la frații tăi ... Gen. 37	79
E mult de când e noapte ... Isaia 21	32
Era odată o tainică grădină	16
Eu, Pavel cel întemnițat	62
Ferice cel ce cunoaște	77
Ferice omul credincios	18
Fericit este acela ... Ps. 1	14
Frate de simți vreo durere	17
Frumos este să lăudăm ... Ps. 92	86
Galilea, Galilea	106
Iată, eu fac un cer nou și pământ ... Isaia 35:17-25	20
Isus, al meu tovarăș scump	36
Isuse, ce nume plin de slavă	75
În pustiu către Sinai	35
Însă regele-ncurând ... Dan. 3	33
Întoarce-te acasă, Israele	34
Într-o zi Domnul Isus	88
Într-o zi-nsoțit de trei	9
La nuntă ce s-a-ntâmplat	71
Lăudați-l că e mare Dumnezeu	107
Măriți din suflet, măriți pe Domnul	37
Mântuire ni s-a dat	90
Mi se bucură inima-n Domnul ... 1 Sam. 2	38
Moise când era copil	13
'Naintea noastră o pereche stă	4

Nu mai spune-a ta durere, frate, nimănui	73
Nu numai să vorbesc de Tine	39
Nu te-ndoi, ci crede	41
Nu te teme, nu vei fi de ocară ... Isaia 54	40
Nu trecu mult și-au venit	80
O, cât de dulce sună vestea	82
O, dacă ar fi să-ndur din greu	21
O, Dumnezeu, noi Te mărim	45
O, iubită Mireasa mea	43
O, patrie dragă cămin îndepărtat	15
O, poate mama a-și uita ... Isaia 49	44
O, spune-mi iubitul meu, în care eu	42
O, Tu, al măririi Rege	46
O, Tu, mai ai putere, rabdă	47
O voce de gloate multe ... Ap. 7	85
Obosit de drum fiind ... Luca 10:11	102
Odată Domnul se-ntorcea ... Luca 9:37	66
Odată L-am văzut trecând	92
Pân-la câte ori, Isuse	7
Pe drum către Emaus	19
Pe marea vieții, Isuse	49
Peste Marea Galileii ... Mat. 14:13-21	1
Plin de duhul sfânt Isus ... Luca 4	94
Pribeag în lumea de păcat ... Luca 10:30	48
Primu' scriitor în lume	50
Răsune mărire, răsune	70
Sara a născut băiat ... Gen. 22	99
S-au-nspăimântat stăpânii lumii	52
Spune-mi frate, ce ești trist	22
Suflă vântul contra noastră, sulfă ne-ncetat	64

Sună Biblia în glas tare	89
Sunt ostaș al lui Cristos	8
Străin pribeag și călător	51
Străin-a fost viața mea	101
Și Isus mai spusu-le-a ... Luca 15	53
Te înalț Doamne sfinte ... Ps. 30	54
Te văd Isuse cum e scris	11
Totdeauna pe-a Domnului cale	72
Trăim acum în timpul	108
Un singur dor mai am și eu	55
Unde voi găsi iubire	84
Unde-i sărmanul fiu al meu ... Gen. 37:29	65
Undeva în Arabia ... Iov 1	56
Venea ologul de-acasă ... Fapt. 3	95
Veniți creștini la rugăciune	57
Vie copilașii la cel răstignit	110
Zi de zi, clipită de clipită	58
Zis-a Domnul Dumnezeu	109
Zis-a Domnul, privegheați ... Mat. 25	74
Zis-a Domnul către Iona	96
Zis-a Naomi, ne despărțim ... Rut 1	78
Ziua Domnului sosește	2

Studentții Bibliei din Sighet

C. P. 30

435500 Sighetu Marmăției

Jud. Maramureș